دتی ہیر کھہانگی ایہ چھٹی سیّن رانجھے دی ہتھ بیجا دینی
ہتھ بنھ کے ہیر مائیں رانجھا نوں ہور وسلام دعا دینی
گھڑی ہتھ نہ لاوندی رنج ہنوں ہتھ لا کی گود وچہ پا دینی
ہیر آکھدی ہن تاں جیتی ہو پہنچ رانجھا کن آکھنی سیّن دی ہی دینی
ہیری دی نشانی گھین روندی ہتے ہو برات بتا دینی
اگی چونید مانڈنال چھندا پائی زلف کنڈ لاندا ہن ویکھ سیّان
مل وشنان لو ہٹرو نہ ما سرمہ پا این خونیاندی ہیرن ہیکھ سیّان
دنی رات ہی گر لاوندی او ہو یو چہ کلیجہ دی چھیکہ سیّان
قاصداں آکھیں اینوں خط دتا مڈ ہی ہو نگنی جان سیّان
اک گھڑی آرام نہ آوندا ئی کھیا ہتو کیتو برہمید ایان سیّان
نال سوں نغ وینڈہی سید زبیوں تے آموال نہ گسیدی کان سیّان
تیر لوہا لٹی راتہوں گینی تا ری کشتی نوحد نوچہ طوفان سیّان
تیرا نام لی لی ندہی جیو ندی ہہانوین جان تے بہانوین بن جاسیّان
جوگی ہو کی نگر وچہ یار ہیرا سو جان نال توں نڈر ہیری ماں سیّان
جتھے نام تیرا ہی لکھی ہڈ ہڈ ہی وچہ لکھی سو درد فراق سارے
ملان لکھہ توں درد فراق ہیرا جہیڑا آنہر دن وسنا لو تا رے
لکھیا ایہ جواب رانجھیڑی جیدون جیو وچہ اوسدے شور ہی
پہلے دعا سلام پیار یانہوں محو واہ فراقدی لوڑ گئی
ساڈی ذات صفات برباد کرگی لڑکھیڑ بانڈ بیال جوڑ گئی
آپ ہو محبوب جانہر بیٹھی ساڈی خیاندی نہر نگھو ڈ گئی
ساڈی خبر ہی جاہوندی خبر تیری نہ لکھو حقیقتاں سار یاں جی

گھتی ہیٹھہ نو نکلا اسد ملان ساری کھولکی بات سونا دینی
ڈھلکیاں جان ہی ہک اوتی آکھو اوجی ویدنا آ دینی
لکھہ ہور سیّان غماں نال رانجھا ایہ جنک بیجا لگی لادینی
ہیری لی نشانی نی بانک چھلا رانجھی مایدی ہتھ بیجا دینی
وارثشاہ سیّان بوس گمکٹیوں ڈھنگ زلف زنجیر دی پا دینی
گہت کنڈل ناگ سیاہ ہمیں ویکھے اوہ پہلا حسن لیکھہ سیّان
اہ حسن دے دیو کر دیکھہ زلفاں خونی ہیاندی ہیکھیوں ویکھ سیّان
وارثشاہ فقیر رضا منی فقرماردی لیکھہ وچہ میکھہ سیّان
کوئی یار پہیلا ورادٹہنگیا ئی سر گھتیا جاسّاں ہیسّیان
نال کھیڑیاں دی او ہدا پیار ناہیں لوک لا تہکی ہتھ تاں سیّان
جسوقت ہنجی اوتی لٹ ڈہردا اوسی وقت ہیندا شوراں سیّان
سوہنوں تدہ دا نام جو کدہ ہہندی اوتہے ہٹ پوندی گہسیاں سیّان
راتی گھڑی نہ سجرتی ہو گسوندی رہی لوک تہیر ڈاراں سیّان
وارثشاہ سیّان سہتی کم ہوندی جدوں رب ہوندا جہڑں یار سیّان
رانجھا ترت پڑھا لگی خوشی ہویا دلوں ساہ دی ٹہنڈی آہ مارکی
گلہ لکھہ جو دلاندی دو کھیڑیدا لکھن پیار یانہوں جوین یار پیارے
او سروز دی آہین فقیر ہوئی جسروزدی جسندی جور بیٹی
اساں جان تی مل ورپیش کیتا تسیں نگڑی بیت پرنوں توڑ گئی
آپ سکی ساہو راملیا جی ساڈی رو پدا رسا بچھوڑ گئی
وارثشاہ سیّان ملیاں وچ اہراں نوں ڈہر دل ویکھو زور زور گئی
پاک رب تے ہیر دی مہر جہوں کیٹی کون مصیبتاں ہہار یاں جی

جواب خط از رانجھا

نہ دیہنی ودہائی کسی حمینی دی سوہی گئی نوں مول اٹھ رووناں جی
نالی سنگناتی نالی گہورنا جی دین دار نہ کسی دا ہوونا جی
ہر کسی تھین ہس کر الیٹی ولی پیر فقیر سداونا جی
بالناتھ دی دایرہ جار انجہا کل تہا نو مکانول نظر کردا
آسن جوگیاں دی ہے بہت سندر زنگار نگدا اکیتا سی جا پردا
رانجھا ویکھ کے بہت نہال ہویا بہو دسد زہد تے جہید کردا
بہو ذکر تی فکر تے شغل اندر بنان ربدی نام نہ ہور کردا
ٹی جانگی جوگی تے ہتھ جوڑ ہی سانوں اپنا کر و فقیر سائیں
صدق دہار کی نال یقین آیا اسیں چیلڑے تے تسیں پیر سائیں
بنان مرشداں راہ نہ ہتھ آوی دودھ باجھ نہ بگدی کھیر سائیں
فقر کلکھیاں دا آسرا ئی تابع فقر دی امیر فقیر سائیں
دنیا وچہ ہاں بہت اداس ہویا پیر دن سا ڈیوں لاہ زنجیر سائیں
کر اس آیا کوئی زور ناہیں تسیں واسطی رب دے کر دیا
میتاں یار یاد دکھیاں دہوڑیاں جا تک سانہ تسادر دی آن تہڑا
تیری صفت مین سنی ہی جوگیاں تھین بالناتھ جگتند گو جوگی صوتا
تیری کھ ڈٹھیاں سبہ پاپ جہڑ ڈہی ہور نر گدا ناش ہی تدہ کیہوتا
ناتھ دیکھگی بہت ملوک چنچل ابطیع تے سوہنا جیل مندا
کسی دو کھ توں رس کے اوٹھ آیا اکی کسیدینال نے گیا دہندا
تیرا طور نہ جوگدا کجھ دستی مال مست وسیں تو نتی ناہ لندا
جوگی ہو دی اصیل جو کلوں ہو وی جو مو وی تھین جو ر ناجہیڑا لندا
بالناتھ نوں جوڑ کے ہتھ کہندا شربت جوگ دا گھول مین سونا ہے

سنگ کہاو ناتی سیت سونا کجھ دیونا فی نا کجھ لیونا جے
مست لنگدی خنگلا نوچ پھیرنا اتی غم نوں کھوہ ڈبونا جی
خوشی آپنی اوہنا سیاں وارث اتی آپنی نیند ہی سوونا جی
روڑ ہی گوڑ ہندی رکھگی ٹیک متہا بہہ جوگیاں دی جاجرن پہردا
کیتی سبز سفید تے سوسنی سن ململہ فیر تا جاندی تے ہور زردا
کیتی پوتھیاں پڑھن گیاں گیتا گوٹی بہا گوت پہار تے ہتھ پہر دا
وارث شاہ بی فقر دی نام اوتوں جیو جاں صدقڑی جا کردا
تیری درس دیدار دے ویکھنی نوں آیا دیس پردیس مین چیر سائیں
بادشاہ سچا رب عالماں دا فقر اوسدی ہین وزیر سائیں
یاد حقدی صبر تسلیم تہنجا تساں جگدی نال کے سیر سائیں
میر اماں نہ باپ تے بھین بہا چاچا تایا نہ ساک تے ویر سائیں
تینوں جہڈ کی دس مین جان گیتی نظر آونہ ظاہر ابیر سائیں
کوئی سکہنا پہر ہی تے آو ندا ئی پہرنا جاہی تے اوس تے کر ہی دیا
مین غریب تے بہو سو کھ جہڈ آیا کوئی جیندتی پہر تہری جو گیا
تیری ویکھ کرامت نسکر گیتا ایسی واسطی مین آن رجوع ہویا
وارث شاہ جان فقر دا یو ہی برقہ دو ہاں عالماں نوچ نہال ہویا
کوئی حسندی کان ہو شناک سندر تے لاڈلا ماں تے باپ سندا
ناتھ آکہدا دسکہاں سچ میتہی توں تاں کہیڑی ویکھ فقیر ہندا
چشماں تیریاں خونگ ذاراں مین طبع حاکم تاہ غلام بندا
وارث شاہ تساں جیہے اصل باکی وچ مجلساں سوہنا جیل مندا
ایہ جگ مکان فناہ دا ہے سبھا ربدی کندہ ایہ جیونا ہین

جہان بدلاندی عمر بند باندی عزرائیل نے پار رہا سیونا این
بھانویں تخت بہی بہانویں مین سوئی آخر خاکہ بوچہ لیونا این
ہتھ کنگناں پونچیاں ہیب سیاں کنین جھمکدی سوہندی ہنڈ ہنی
سر کو حکی بار ریاندار جھلی کجل ہنیری مین لجندڑی سے
خواب راندی جگندیاں بہہ گلاں ڈہین بالنوں سوالہ ہوہی جے
کھلی فجدی باب گیاں اندر نال وانت ڈہی ہتھاں جیوری جے
ہوا تمام ہو گئنہ درس کس تنا گئے اینویں گور دوتوں گاہ ڈدور جے
ہو کہہ ہو گئنہ دو دہ تے دمین ہوین نیند ایا لگی راتدن ہو دنا این
وامین ونجلی تربیتاں نت گہورین گامین مہین ولا لگی حو دنا این
ابراہیم ادہم جھیڈ راج دتا باباں جھڈیاں جاں وساریاں نے
جوگی جھیڈ جہان فقیر ہوئی ایس جگو جہ بہت خواریاں نے
اوہ پر کہہ زبان بیت چاہوچی بالجوں اندریاں جنہاں نہی ہاریاں نی
ایس حب غرمینوں تار اینویں جوین گلیاں سنگتاں تاریاں نی
ہہاں ڈہو توں جوگدا ایتھہ بیٹھا کہہ اکھین ہے جوگ ہم سیاں نی
جنہاں سن سماوری سند لیسی اتے ہہوشنا رم تے جہم سیاں نی
جوگی اکھدا اجی جانا این رہین الیر خیال ہتہین باز میاں ن
اتی آہی آپنوں گالنا ئین ہنین کسیلنی حرنو تی ہار سیاں ن
تسین جوگدا حرف تباڈ مینوں شوق جا گیا حرف نگینیاں دے
حرص اگ تے فقر دا ہوی پانی جوگ ہنڈ گہتی وچہ سینیاں دی
ترہی دوار تے ان محتاج ہوی آسے نوکر باجہ مہینیاں دی
پروردگار سچا جدون کرم کردا ہوندی سوئی فقر یقینیاں دے

اجکل جہاندا سچ میلا کسی نت نہ حکم تے ہتھوں ما این
وارثشاہ میاں انت خاک ہونا لکھہ اجبات جی ہونا این
مجھہ پنڈیاں لنگیاں گہیس اوتے سبر ہنی فلیس دی جندڑی نی
کہا پی پہرن سہروں ہا پیاندی تساں جہی فقیر کیوں ہنڈری نی
پنج بہوت بہکارتی اڑ دیاں نال صبر ستو کہدی پوری جے
ایہ دو کہہ تے سو کہہ سماں جالی جیہی شال مرتھی پوری جے
وارثشاہ میاں نامین جوگ پانی جدو آپنی آپنوں ڈور بہی جی
کہہ اکھین ہی فقر دی دگر جہاگن سوہنوں اکھی دم کرونا این
سچہ اکھہ جٹا کی بنے تینوں سواد جھیڈ کی گہہ کیوں ہو دنا این
پارس لوہی نوں ملے تا ہو وہی سونا سن گلاں مین اینہ تاریانے
لیں ڈین تے دغانیا نوگراں لٹ گٹ گئے چوریاں ہاریاں نے
جوگ دیگی گرونہال مینوں کہیاں جیوتی گہنڈیاں جاں پہریانے
وارثشاہ میاں رب شرم رکھی جوگو جہ مصیبتاں بہاریاں نی
کوڑا ابجگا سو آدہی جوگ اندر جہی گہو لگی ہو وی نم سیاں ن
اوہاں ہسیم لگائی ہسم ہوواں میٹ جاہی اتہیں گرم وینم سیاں ن
ایس جوگدا پالنہ بہت مشکل زنگ زنگدی سوز گداز میاں ن
سر سختیاں زمیاں جہلیاں نی نہمیں دسنا دلدار راز میاں ن
ایس جوگدی نیتھہ وجیدا وڈیاں جہی عیب صواب گمیناندے
اک فقر ہی ربدی رہین تابت ہور تہر گڈہی ہمو میاندے
تیرا ہو فقیر مین نگ منگا ج جہیڈ واحدی انہاں روز مینیاندی
تسین کرم کرو رب فضل کرسی ہر دو دور ہو جان گمیناندی

دیدار خدا شفاعت نبیوں ایہی کم کری کوئی دینیاں ندی
وارث کرم کرو جی فقیر ہوئی رنگ خوب ہووں جنم سینیاں ندی

جواب گورو بہ رانجھا جوگی

ایس جوگ دی واعدے بہت اوکھی نادس ہے بہت دجاونا اوو
جوگی خنگم گودڑی جھنا دہاری منڈی زہر پیالہ پیکہ دیاونا اوو
تاڑی لاگی ہاتھ ول دھیان کرنا دسویں دوار ہی سانس چڑھاونا اوو
جمی آیا اہر گئی تے سوگ جھیندین نہیں سویاں گئیاں پچھوں آونا اوو
نام فقر دا بہت آسان لینا کہر آ کٹھن ہے جوگ کماونا اوو
تہاڑا ہر دہو کی جہانوں دہوپ دینا سدا انگ بہبوت رماونا اوو
اودبان ہاتھے جتی ستی جوگی جہات اوستر بول نہ پاونا اوو
لکھہ خوبصورت پری حور ہووی ذرہ جیونوں نہیں ڈولاونا اوو
گند سولتی پوست افیم بچہ نشہ کہانگی مست ہوجاونا اوو
تن چوہڑی آرسی نال وکہین ایہے سہراد و ڈگراونا اوو
جگنو الجھیا لدی بات جانی ہوکملیاں ہوش بہلاونا اوو
گیت سنداں خنگلا وچہ رہنہاں مین گنگ تے سنکھ وجاونا اوو
جگن ناتھ گوداوری گنگ جمنا سدا تیرتھاں جا نگی نہاونا اوو
میلے سدہا ندی جاونہ دلیں پھیم لوان ناہتا ندا درشن پاونہ اوو
کام کرودہ تے لوبھ ہنکار مارن جوگی خاک درخاک ہوجاونا اوو
زناں گھور دا گاونداپھرین وحشی تنتھوں او کہرآ جوگ کماونا اوو
ایہ جوگ ہے کم نراسیاں دا انساں جٹاں نگی جوگتوں پاونہ اوو
وارث حرص نوں مار فقیر ہونا اساں حقدار اہ بتاونہ اوو

عرض رانجھا

تساں بخشنہ جوگ تا کرو کریہ دان کردیاں ڈھل نہ لوڑیئی جے
تیرمایں سبھ گلاں منظور کیتیاں وچہ جوگ دی کوئین ہن لوڑیئی جے
میتاں ہن گھربار وسار بیٹھا مڑ کے گور و حنی ناہ ٹکوڑیئی جی
جہڑا آس کرکے ڈگی آن دوارے جیو او سداچانہ توڑیئی جی
صدق ہنگی تے جہڑا چرن لگی پار لائی وچہ نہ بوڑیئی جی
وارث شاہ میاں جنید اکوئی ناہیں مہر او ستھوں نا ہ وچھوڑیئی جی

جواب گورو

گہور اصبر دا ذکر دی واگ ہوئی نفس مارنہ کم ہو جنگیاندا
جیہڑ زراں تے حکم فقیر ہو ناں ایہ کم ہی ماہنواں جنگیاندا
عشق کرن تے تیغ دی دہار کٹن نہیں کم ایہ بھکھیاں ننگیاں دا
ایہتی تہاں نوناہیں اٹہر بنگیاں دا ایہ کم ہی سراں نہیں لنگھیاندا
تیتھوں جوگ کمایا نا جاوے دسیاں فائدہ کی جوگ منگیاندا
جہڑی مرن سوفقر نہیں ہوندا قف نہیں کم ایہ مرن تہیں سنگیاندا
شوق مہر تی صدق یقین باجہوں کیہا فائدہ ٹکریاں منگیاندا
وارث شاہ جو عشق دی رنگ رتے کہندی آپ ہی نگدی رنگیاندا

״

جوگ کرن تے مرن ہے تتین ہوا سترجوگ سکھنی سکھنا آیا ئی
ہنجا دہاری گورودی سیوا کرنی ایہ ہی جوگ گیاندا فرمایا ئی
نالصدق یقین دی بہہ تقوی دھنی ٹہیر ودن بہنوں پایا ئی
میل دلیدی ہو کی صاف کیتی ترت گور و نی رب ملایا ئی
بچہ ہن اسوچہ کلبوت اندر سچی رہی تہانو بنایا ئی
وارث شاہ ہمہ دست جانے سرب ہوئی بہگوان نوں پایا ئی
بال نسکیاں دا وچہ اک دہاگا نوین سرکے بیچ سمار رہیا ئی
ستہا چھوندیاں نوجہی جان فانگوں نشہ بھنگ افیم وچہ آرہیا ئی

جوین پتّروں مہندیوں رنگ رچیا تویں جان جہا بوچہ آ رہیا
رانجھا بہتکی خرنج ہی مگر لگا جوگی اپنا زور سب لا رہیا
ایس جوگ تھیں فایدہ کی تینوں تیرا کم آسان ہو آ رہیا
جرم کرم تیاگ سر رہ چون تیری درسن سین دو کہہ مٹا رہیا
تیری دور تحمران گی اسین جوگی ہنین کم اساڈا بنا رہیا
جوگی ہو لاچار جان مہر کیتی ترون چیلیاں لوٹیاں ماریاں نی
ویکھ سوہنا رنگ جٹ دا جوگ دیندیاں کرین تیاریاں نے
ٹہرک سنڈیاندی لگی جوگیاں نوں ستان جہاندیاں ماریاں نی
بالناتھ جیہا تسان جانا ہاں جہرا ہویا ہاں تساڈا خاص بہائی
جہناں ہرمین ہیر بجہیاں لیا کم تہناں دا ہویا سہہ اس بہائی
تسانال سر اکوی زور ناہین کیہون چکیا ایڈ وسواس بہائی
عرش ہتھیا دل عاشقاں دا جہڑا رنج کری ہوندا ناس بہائی
چیلے اکہدی بند یا سنی ساہتوں آسجدی بات سنوں دی نا ہاں
جوگ اساں نوں مہر کرنین دیندا پئی راتدن رب دہیا دہا ہاں
عیب کرن بگاڑنی طاعت اندر سبھی آدمی ایہ گنہگار ہوندے
اسان جوگنوں ہنین گل بنہ بہنان تسین کاسنوں اڈہیر اڑ ہوندے
رل چیلیاں ناکسا کیتا بالناتھ نوں بگڑ بہتھیاں نے
سیلیاں ٹوپیاں مندراں سٹ چلی غصہ جیو دلوچہ اوڈلیاں نے
سنجان لوک نصیب ہے باب ماندی ہیرا رب بخیل نہ لوڑہی جے
ایہ حکم تے حسن نہ نت رہندی نال عاجزاں گرو نہ زور ہی جے
بیڑا الدیا ہویا مسافراں دا یار لائی وچہ نہ بوڑہی جے

جوین رگت سرہ روچہ ساس آندر تویں جوت مین جوت جلا رہیا
تیری دوار جوگا ہو رہیاں مین جیو جٹ نوں گیناں سجھا رہیا
توں تاں ظاہرا ولی خدا ایڈا ہین تیرا نام لیاں دکھ جا رہیا
بوٹہ کاس تے جدا کاس دونوانت جٹ اکاس مین لا رہیا
وارث شاہ میاں جنہوں عشق لگا دین بندی کم توں جا رہیا
جیبہاں سان چراگی گرد ہوی جوگین تکیہاں تیز کٹاریاں نی
جوگ دین نمول ناہنیاں نوں جنہاں کیتیاں محنتاں بہاریاں نے
وارثشاہ خوشامداں سوہنیاں دیاں گلاں جیقدیاں ناہ رزواریاں نے
سبھے دیا کرو میرے حال اوتی ہونواں عاقبت وچہ خلاصیاں دا
ہتھی آس مین جوگدی سکھنی دی جدوں ٹہا بیاں ہو سن اوداسیاں دا
ویرسادہ دینال جو سادہ کرد اپنوین عمر کارتھ جاسن بہائی
فقرسوئی جو دوئی نوں دور کردی وارثشاہ تون بچہلے اس بہائی
باراں برس ہے سانوں ٹہلکر دی منگ بہن کہے نت کھو وندے
کدی اگ ہوندا کدی پانیڈا انگون کجہ ایسدا انت یا وندے
جور کرت گہن جنے تے جہوٹہ بولی لوتی لا ورست ایہ بار ہندے
وارث جنہاں امید نہ ناہنگ کوئی کم تنہاں دی عاقبت بار ہوندے
جہنڈ دوآرا دکہاڑ پہنڈا چلی جارندی وارثشاہ ملیا نے
وارث رب بخیل نہ ہووی میرا جاری راہ نصیبدی ملیا نے
کیہی عذرتی کم بنا دیچی مل دلانوں ناہ وچہوڑ ہی جے
کوئی کم غریب دا کرو صایع سگوں دو ہتھوں تم گھنی ہو ہمی جے
بہلا کرد یاں ڈیل نمول کرسی قصہ دور دراز نہ جوڑہی جے

ڈومین نال غمادی فیر انسان تہین جنہا نون جا ہڑسی گھوڑیں دے
جہڑا آس کر کی ڈگی آن ڈورآ ہی جیوا وحدا چاڑہ توڑ ہی نے
دہردن منوہڈ ہی کا دسان وڈ ہ ائی بڑہاین چیلیاں اتے بخیلیاں او
پانی دودہ دہرن کڈہ لین جاپڑ حد ون جہلکی ہو وہ بیٹیان او
نہین ڈٹ ن ہر من تہین بہنور عاشق جنہان نون لیا سر چی چیلیان او
چیلیان گورو دا بچن پروان کیتا جا سر منڈیاں آتھیان سیلیان نے
نو ناہتہ بو بخراب آئی چو ستہہ جوگن نال بیسلیان نے
دن چار بنا سو کا منڈ رن پا النا تہہ دہی لظر گذاریا نے
جہڑی غصہ تے خار تی چیلیان سن سب جیو تون جا او تاریا نے
بہت غضب کرودہ دے بات آہی سہا جیو اندر جا ماریا نے
گورو کہیا سو تہان پروان کیتا زر دان بیٹیاں دے بازہی ہاریا تی
گہنا کپڑا کم کل تاراج کیتا حسن باؤلی چا او جاڑیا نے
لیڑا لالہ کی گورو دی پیار دتا انگ لا بہبوت سواریا نے
بالنا تہہ دہی سا ہمنی سند ہ سید وجو گدین نون بال پہنالیا سو
کن باڑ کی جہانکی حرص حسرت اک بلو چہ بن دیکھا لیا سو
سواہ رنگ نا سر من داہڑ ہی پا منڈران جانو الیا سو
ہتہہ کہپڑ ی سمر نا ماد سنگی اسم الکہہ دا چا سکہا لیا سو
دیہ سکہیا رید ہی باد والی راہ دس جو گوراندی جا ہی جیو
سادہ م آتما جا ہی پرستر ستون اطور سی جوگ کما ئیں جی
انی وید نا ربد ہی بادلیسی گورو جو گد ہی ہنہہ نون باہی جی
سنگے پاہوڑ ہی کہپڑ ہی تہہ لنگی پہلے ربدا نام دہنیا ہی جی

مانو باپ جیند گوہی ناہ ہو وہ مہرا وستہوں ناہ دہور سہی نے
وارنشاہ یتیم دی عوز کر ہی نہین عاجز اندہی کوئی ہو ہی نے
مینون ترس آیا و یکہہ دہدہ تیرا گلان جیہان بہت ہسیلیان او
گورو آکہیا منڈران جب لیا و جہنڈ دیو گلان او ہکہیلیان او
وارنشاہ فرمانتہہ نی حکم کیتا کنڈہ آکہیان نیلیان بیلیان او
سب تن تو ستہہ جا بہوین تیر تہہ داج گوراندی نشتر کیتا نے
جہی جبتی تی دشی او تار ائی وچہ اجیا تدی چیلیان نے
غصہ نال وگار کی گل سادٹی ڈر دہی گورو تون جا سو کریا نے
انہون ہویا خباب ستین جوگ بخش آکو جہ ایہ بات وچار یونے
رنور اوراندی گل ہے بہت او کہی جان تجہکی مد ہی وساریا ئی
گہٹ وڈ گی صمم کم ہوتی کا ئی گل نہ موڑ کی ساریا نے
لیا اُستر اگورو دی ہتہہ دتا جو گی کرن دے نیت چاد ہاریا نے
وارنشاہ ہن حکم دتی پہٹی الکہہ دیر یان وچکی ہاریا تی
رووبہو ڈ ہوگیا تکوآہ ملی ہونہ ئی سب کوڑ سیدا نام گا لیا سو
جہی بوتر ان تے باپ جہڑ گرودی جا نے دودہ پوانگی بالیا سو
خبران کلجہا نوجہ کہنڈ گیان انجہا جو گیرم اساز دکہا لیا سے
وارنشاہ سیان ستیار ڈ انگون جہٹ فیر مڑ ہنکے گا لیا سو
سب تیاگ کے ذکر اندہ تیر ہی نون راہ گوراندا گوران تون باہی جے
الکہہ بد بہنی جیہڑی نظر آوی ادہتی دلنون ناہ ڈولا ہی جے
نہاد ہو تکی جا بہبوت ملئی تے کسوت انگ وٹا ہی جے
نگر الکہہ جگا کی جا وڑ ہی بلب جان جے ناد وجا ہی جی

سکھی دوا آروسی جوگی بھیکھ ناگی دی دعا اسیس سنائی جے
بڈھی ماں نوں جا کی گرو نیچہ چھوٹے بہین مثال کرائی جے
رانجھی آکھیا مگر نہ پوو میری کدی قہر دی اگ ہٹائی جے
پہلوں چیلیاں نوں چا سہر کرئی پچھوں جوگ دی ریت بتائی جے
کرتوت جی ایہو جی سب تیری سندھی ٹھگی لیک لائی جے
کہی ناتھ رانجھیٹیا سمجھ بھائی سر جائیگی جوگ پہروڑ سینوں
اسین مکھ آگو دنہ جھوٹھ بولاں چار لیا و ناجی اپنی کھوٹ سینوں
جنہی ستی نمانیاں ہور ہی رکھیں ثابت ایس لنگوڑ سینوں
رکھ صدق یقین تے ماریں اولاہیں لاج نہ ایس لنگوٹڑ سینوں
ثابت ہور لنگوڑی سنی ناتھا کاہ جھگڑا ایہا ہ اوجاڑ دا ایں
اس جیو نوں نڈہی نے موہ لیا نت فقر دا نام چتار دا ایں
جیو مارکی رہن جی ہو وی میرا ایڈھی معاملہ کا سنوں ہار دا ایں
جی مین جاندا کن توں پاڑ دیہی ایہ سندرا میں اُل نہ ساڑ دا ایں
جی مین جاندا عشقتھیں منع کرنا تیری ٹلہ تے دیکھ نہ مار دا ایں
کہا رزق حلال تے سچ بولیں چھڈ دیہ توں یاریاں چوریاں او
اڑ چھڈ چالی گوار ونی والے جہنی پاڑ کی کیتیاں ہوریاں او
جور لگان جو تری لاہ دتی جیہڑیاں لیاں بہنیاں توریاں او
چھڈ سب برائیاں خاک ہو جا نا کرنال جگت دی زوریاں او
تیری عاجزی عجز منظور کیتی تانہیں سندراں گنھ چہ سوہائیاں او
ناتھ جیوندیاں مرن ہے کھڑا او کہا سا تھوں اڈنہ واعدی ہو ونی
جیہڑا اکن منظور نہ کری کوئی اینوین آکھکی جا وگو ونی

اسی بھات سون نگر دی بھیکھ لیکی ست لنگدی گیرانوں آئی جے
وارثشاہ یقیندی گل جنگی سہو حقو حق چا دہرائی جے
گور دہت تیری اسان نہیں بہی گل گیشکی چا لنکہائی جے
اگو ارجو دستاں دس چھیڈ و گہڑی گہڑی نہ گور واکائی جے
وارثشاہ شاگردتی چیلڑی نوں کائی بہلی ریت سکہائی جے
الکھ ناد وجائکی گرو نیچہ میل لیا ونہ ٹکری روڑ سینوں
بڈھی ماں برابر جانئی این تے بہین برابر چھوڑی نوں
اسین ڈبی نوں ماں ہے جانئیاں تے بہین برابر چھوڑ سینوں
وارثشاہ میاں لیکہ جہری کا دی وڈہ دور کرین اس پوٹڑیوں
الیس عشقتھیں چپ جے رہی میری بڈھی ماڑ پٹی کا سنوں ہاڑ دا ایں
ہور کم نہ سی فقر ہو ونی دا اک رکھنا ہاں غم یار دا ایں
سر رود کرا کیوں کن پاڑ جیتیاں کہڑ ہنکار نوں مار دا ایں
جی ست وجار دجہ جا بہندا مہیں سیالاں ہدیاں کا سنوں چار دا ایں
اکی کن سوار دی فقر میری نہیں گھتو دہلو ونت سرکار دا ایں
توبہ کریں تقصیر معاف تیری جہڑیاں پچھلیاں صفاں نگہوریاں او
پچھا چھڈ سا ڈا خصماں سانہ لیاں چہڑیاں پاڑیاں کھنڈ دیاں پوریاں او
دہمو دیاں کی ہاکاں ورت لیاں جہڑیاں چا ٹیاں کتیاں کہٹیاں او
رلیو چہ تین ووہڑ یا کم جوری کوئی خرچیاں ناہیوں لوڑیاں او
وارثشاہ نہ عادتاں جاندیاں نی بہانویں کٹیی پوریاں پوریاں او
اسین جٹ ہاں نا ڑیاں گڑ نوالی اساں جھگڑی ناہ پرو وونی
اسین ٹلے تے آن خوار ہوئی ساتھوں نہیں ہو نسی ایڈ ہی اڈنی

جواب گورو

ساہتون کہیری ناہ وہ نہ جاگے سانہیا اسان انت نون ڈگری چہوڑ دینے
ہس کہیڈ نون تسان چانچ کیتا اسان ڈہو ہیندی گوہی کرنہ ڈہو دینے
چہڈ چوریان ہاریان وغا جتا بہت اوکہیان ان فقیر ہانی
جوگی نال نصیحتان دی جاندی جوین اوہنہ دہی نک لکیر ہانی
چہڈ ترمتاندی جہاگ ہو جوگی فقر نان جہانکی ہیر یان نے
سانون جوگدی بجہیہ نہ وکہنی سی جدون ہیر سیال محبوب کیتے

کلام رانجہا

رل ہیر وہی نال سی عمر جالی اسان مزہ جوانیدی خوب کیتے
ہویا رزق اوداس تان گل پلے ہاپیان دہاہ دی جا ایکو ب کیتے
پیا وخت تا جوگ وچہ آن پہاہتی ایہ واعدے ان مطلوب کیتے
ایہ عشق نہ بلی پیغمبر انتون ہتو ہتی عشقنی ہڈ ایوب کیتی
عشق واسطی شاہ سکندری نے فتح شہر شمال جنوب کیتی
ہودین گور وچ گبند اتاہین سچیہ جیتی کرم کرین پار لنگہدے
ناہتہ سمجہیا ہتین جہال چہڈ الگا ایسنون تیر خدنگدے
رانجہا ناہتہ اگی ایہو عرض کردا اسان عشق دہان رنگ رنگدے
چوداں طبق ہلائی نے تہانو تہاہین کیتا بدنام اوپان تون نگدے
اسمان زمین دا تون وارث تیر ابڈ اپسار ڈار نگ دائی
سب چہڈ بہانیاں نہ تعوہی لاہ آسرا ساک تے انگدے
ایسا عشقنی مارخوار کیتا سر وگمیا سوانگ پتنگ دالے
تسین رب غریب نواز صاحب سوال منتان اوس ملنگدے
اکہین میٹ مراقبہ وچہ ہویا ہر طرف دہیان کر سنگدے
کیکون حکم سی کہولکی کہو اصلی رانجہا ہو جوگی سر سنگدے

رمان دین کالین ایسین جیب کرہی اڈی صبر دی پیر کس ہو دینے
وارثشاہ کہیں انت آخرت نون کیٹی چروئی تے منی ڈہو دینے
جوگ جالنا سار دا ترکلاتی ایس جوگ وچہ بہت طہیریان نے
تونہ کہیری سمرناماد شگن جمپہ ہینگ زبیل زنجیریان نے
وارثشاہ ایہ جیت فقیر ہویا نہیں ہوندیان گوہی تون ہیریان نے
چہڈ دیس شہر بکہ قبیلہ تینون اسان شرعدی طور محبوب کیتی
ہیر جیتیا نال ہین سن تان اسان دو ہانی نشی مرغوب کیتی
دیہان کندہ دتی آپی بری ساعت نال کہیڑیاندی منسوب کیتے
عشقنال فرزند عزیز یوسف نعرہ دردی بہت یعقوب کیتے
دیہی آپنی سارڈی خاک کیتی اس عشقنی جا غروب کیتی
ایس زلف زنجیر محبوب دینی وارثشاہ ہوری مجذوب کیتے
مینون ہیر دیو سانون طلب ایہا ہیر میرا جیو سنگدا ے
ناہتہ کرشنان بہوت ملیا تاڑی لائکی رستون نسگدے
ناہتا وار کولون جوین ڈری دیوا تو ہین ہورناتون جہو سنگدے
درگاہ لا لاو بالی حق والی اوہتی آدمی بول نہ ہسنگدے
رانجہا جیت فقیر ہوا ان بیہا لاہ آسرا نام تے ننگدے
مار ہیر دیان نہینانی خوار کیتا لگا جگر وچہ تیر خدنگدے
کن پاڑ منائکی سیس داہڑی پی بہی تو الڑا بہنگ دے
جوگی ہونکی دیس تیاگ آیا رزق دور ہی کونج کلنگ دے
ناہتہ میٹ اکہین درگاہ اندر نالی عرض کردا نالی سنگدے
ہویا حکم درگاہ تہین ہیر بخشی بہیر لا دتا اسان ڈہنگدے

پہنچاں پیراں درگاہ وچہ عرض کیتی دیو فقر نوں جنم منگدا ئے
نتہہ کہول اکہین کہیا رانجہنی نوں بچہ جاہ تیرا کم ہویا ئی
ہیر بخش دتی سچی رب تینوں سوتی لال دینال پرویا ئی
گرکس اودہایاں بنہ لیاں جوگی ترت تیار ہی ہویا ئی
گرو مہر ہیری لگر لائیو ہتہا بے رخصت دیو ویلا ہن ہویا ئی
رانجہی ٹردیاں ہویاں وچار کیتی کوئی ہور فریب بنائیے جی
چہاں کنگہی پیسکی پا بگلی ہوکا ویدگے جا دبوائیے جے
مٹیں لال حسین شہبانہ وانگوں زیور جوڑیاں نتہہ چاپائیے جے
جوگی ناتہہ توں خوشی لے وداع ہویا جہوٹا باز جوں تیز طراریاں نوں
اک پلکو چہ گم ہو گیا او سد الگی اگ فر چیلیاں ساڑیاں نوں
جوگ دیو جو لوگ ہے آون تے ہی رب جا بڈا ساڈیاں نعریاں نوں
جٹ گگدی ائے توں جوگ دتو کہیا ماں ہے اساں وچاریاں نوں
پہلے کرم ائے تاہیں جوگ پایا ملی جوگ نہ کرماں ہاریاں نوں
تیں مدتاں دی ہینٹی ٹہل کردی حاصل کجہ نہ عقل سواریاں نوں
تو ناں جوگ لیتا نال صاحبی دے خوشی نال گمان دی ہی لیتو
کوئی پا پہلا ورٹا ہتھکیا تی سر گور ودی جادو رٹا پالیتو
جدوں کرم اللہ دا کری مدت بیڑا پار ہو جائی نمانیاں دا
حکم نال جہاز ہی سمندر بہر دا او ہتی کجہ نہ زور دہانیاں دا
اک ستکری دین جگا صاحب ضامن کہیرا تہد کہانیاں دا
جیندی ہونہہ نبات تی شکر باری گلاں وچہ سواد کہانیاں دا
ردسی کہیا کی قاضی نکاح پڑھیا جدوں چلیا حکم ہوانیاں دا

وارثشاہ جی جنہاں نوں رب بخشی تنہاں نالکی مکہمہ جہگڑدائے
پہل آن لگا اوس بوٹڑیوں جہٹرا وچہ درگاہ دی بویا ئے
چڑہ دوڑکی جبت لی کہیڑیاں نوں بچہ شگن تیرا بہلا ہویا ئے
خوشی ہو کی کرو وداع مینوں ہتہہ ہنکی آن کہلویا ئی
وارثشاہ جاں ناتہہ نی حکم کیتا ٹمکیوں اوتر دا پتر ہویا ئے
پٹ بوٹیاں تلی دیاں پا بگلی دہبی رکہکی چا سوکا ئیے جی
کسی فن فریب جے ملی پیارا توں ہی سحر جادو پڑہ جائیے جی
وارث مجلسوں اوٹہ کی وانگ مجنوں ہیر کیتیاں دی ہم ائیے جی
فوصدار حضور تہیں کوچ ہویا ڈنکا لگائی چوٹ نقاریاں نوں
اساں ہٹل کرسیندیاں عمر گذری ٹہل کیتو سو چیلیاں پیاریاں نوں
گر مہر دی نظر نہ ویکہدیو با دین ہتوں کرین جو کاریاں نوں
ٹرکی رانجہینی اک جواب دتا انہاں چیلیاں ہینسیاریاں نوں
اسین جبٹ انجان سیان بہاس گئی کرم کیتو سو اساں نکاریاں نوں
وارثشاہ اللہ جدوں کرم کردا حکم ہوندا ئے اینک ستاریاں نوں
ہیلی ٹلدیاں ٹلہ تے آن ملیوں جوگ گگدیاں نال تو ان جالیتو
وارثشاہ توں جوگ نہ لیا دہا راہک اگے توں جوگ نوں لالیتو
لہنا قرض نہیں ہے کو ہی جا بہتی کہیا ماں ہے اساں نتانیاں دا
اک جاگدی رہن محروم کموں انکہیں ہر او سد بہانیاں دا
کہیڑا ہیر برنا گہر جا بیٹہا ہویا وارثی حسن نگانیاں دا
رانجہا چاک ہویا لکہہ دو کہہ جہگا ہیر کیتا سی چاک نمانیاں دا
ہیری کرم سوکٹڑی آن جاگی کہیت جمنیا ہنیاں دانیاں دا

رانجھا ہو جوگی اوکی داہو داہی ہیر کیتا سی چاک نمانیا ندا
جوگی ہو تیار رجان اُوہتہ ٹریا آیا پنڈ بر پنڈ پھہوڑانے
گئین مندران السینون ناہ پہتن اُڈہی تیز پہنن لنگوٹرانے
ست جنم کی اسین ہان ناتھ پوری کدہی واہیاناہیسون جوترانے
ہیر انا تہ ہی بڈا گوردیو سادا چلی اوسکا پوچھنی جوترانی
اسین فقر ہان ڈہا ہرانا نگ کالی کونڈا بغل تی ہتہ ہنگ گھوٹرانے
دہایا ٹیون سدہا کہیڑیاندا چلیا میہنہ جوا وندا اوہٹہ اوتی
اینوین خوشی ہوا آوندا کہیڑیان نون جوین جنج بی آوندی ہتہ اوتی
جیہی کہیڑی ہیا ہوٹی ڈنڈا گونڈا ہہنگ لوست چاندہی سوہتہ اوتی
اینوین سر کدا آوندا کہیڑیاں نون جوین فوج جیڑہ دوڑدی رن اوتی
رانجھا بہیس وٹا گی جوگیاندا اوہٹہ ہیر دی لسینون وناوندا دے
نال چاودی جوگی سے اُدہتہ ٹریا جوین مینہہ انڈ ہیر ہدا آوندا دے
جدون زنگیور دی جوہ جا وڑیا بہیڑان چار دگیال وچہ پار دیجیو
جسین جوڑتی چنل دی جہب وانگون گجھی رہن نہ دیندڑی مار دیجی
تسین کہیڑی دکیسندے فقر سائین سخن دسکہیان کہول نرواردی جی
یاران برس میہنی ماران گین ہیرے دُلین والیاندی گل تار دیجیو
بالی اکہیا فقر نہ جہوٹہ بولن فقر سوی جو جہوٹہ نون مار دیجی
سچ نام اللہ دا تی فقر دوجا ہور جہوٹہ پسار پسار دیجی
ساری ملکتون ووڈا نجھروٹ بالی جہڑی پھیر دیان بیسڈا اینون چار دیجی
تو ستان چاک سیالاندا نام دہید وچ جُبوہ گل ہنجار دیجی
تیرا مہنا ہیر سیال نامین خبر عام ہسی وچہ سنسار دیجی

وارث شاہ میان بڈا اوید رانجھا سہر دا رہی سب سیانیاندا
جیہڑی پنڈ وچہ آدمی تان لوک پچہن اتیان جو گیڑا نار جہوبرا دے
کوئی جوگیاندی نہین ڈول اسدی ہیر ہیڑ وتون دکھیو مورا دے
دو کہیہ بیچن ناتہ ہی نام میرا ہین دُہنتر وندا بوترانے
جو کوئی لساند نیال وم ماردائے الیس جگتون جایگا اوترانے
وارث شاہ جیہڑا کری خوشی ساتون دودہ پتر اندنیال سوترانے
کعبہ کہیہ سیتی رب یاد کرکی جڑہیا کہیڑیاندی سجی گھٹہ اوتی
نشہ نال جہولار دامست جوگی جوین سندران جہولدی اوہٹہ دتی
بیراگ سناس جو لڑن چلی ہتہ رکہہ تلوار دی مُٹھہ دتی
وارث آوڑیا جوہ کہیڑیاندی سائین ہو ماتی رانجھیڑی بہتہ اوتی
بہکہا فیر جسیون دوردا مارا وجوین چوڑان ڈہتہ تی اوہدا دے
دیس کہیڑیاندی رانجھا جا وڑیا وارث شاہ عیال بلاوندا دے
تیڑی آگی جوگینون دیکہیدے جوین مین دیکہن ہین یار دیجی
چور یار تے ٹہگ نہ رہن گوجہی کہتون جہین ایہ آدمی کار دیجی
ہمین گنگ باسی چلی کنہ سیلی ہمین منجھینی سمندپیون پار دیجیو
وارث شاہ میان جار ہی چک ہوندی ہمین فقرتان گو دید یار دیجی
ہی فقر تی اتینا جہوٹہ بولین جہوٹہ دہرم ایمان نوساڑ دیجیو
فیر اکہدا ناتہ جی دیکہہ تینون اسین ڈول تی چال چتار دیجی
نو حصہ جھر وٹ وچہ پالیا نمہ دسوان حصہ ہی وچہ سنسار دیجی
مہین جو چکیدیان جدون چار دہاسین جتے باندا اسین وچہ پار دیجی
کنجاہ ایہتون ہار سٹنی گے کہیڑی سچہ تی جہوٹہ نتار دیجی

دیس کھیڑیاں دی ذرہ خبر ہووی جان تخت ہزار نیوں مار دی جی
مار چور کرسٹنی بدگوڈی ملک گور عذاب قہار دی جی
جسوقت ہووی خبر کھیڑیاں نیوں اوسی وقت تیری جان مار دے جی
فقر آکھدا پالیا قہر کیتوا ایڈا جھوٹھ دا بول کیتون بولیوئی
ایڈ چار نا کم سمجھ پیا اندا کیہا عمل شٹیا اندا تولیوئی
اسین فقر اللہ دی نانگ کالی اسانا لکی کو ٹیلہ کھولیائی
کھیڑی لیگئی زور برزور تیتھوں روندا پھرنا این جھوٹھ جا بولیئی
تیرا سب احوال معلوم کیتا چلیا جاہ مڑکی قہر بولیوئی
اوسی جا کا سوآہ ملی ہونہ تی جوگی ہوکی نظر بھوا بیٹھوں
کھیڑی مار لیگئی موہ یار تیری ساری عمر دی لیک لوا بیٹھوں
سنگ چھڈی نہیں جی جان ہووی کوڈ تیاں چھڈ چھڈ آ بیٹھوں
ہن وارکی پچھینا سور کہا او جدون رڑھی موں منا بیٹھوں
سر ووڈہ تیری کرن جا پیری جسو بلڑی کھیڑن قی جا بیٹھوں
رانجھا آکھدا ملک منزا ممینوں ایہ ہویا ہی بہت قصور تیتھوں
اپنی آپ توں منیا این عقلوا لا رہیا عقل شعور ہی دور تیتھوں
فقر آکھدا پالیا سنی میتھوں وساں جیو دی سب تدبیر میاں
اساں سیلیاں کھیڑا انہاں ورتن بھسکیہ کہا بکی ہی وہیر میاں
نام مہر پانڈی سانوں ڈرن آوہی رانجھا کوتے کھیڑی ہیر میاں
جتا چاک بنا ہیں توں جوگیا نوں ایہا جیوا دی شان جیر میاں
تھہ جوڑ عیال نی پیر مکر ڈی جوگی بخش لے ایہ تقصیر میاں
تنکل جا کیدی ہسگی سہی تیری چھیکسر ریاں جہی بے ہوں سرپیر میاں

بس جاہ کھیڑی ملتان لاہد کرنی پیادے بنہ لیجان سرکار دے جی
اکھی لگ ہیری مڑ جاہ پچھیان کھیڑی چڑھ گھوڑی تینوں مار دے جی
وارثشاہ جیون گور وچہ ہڈ کرکن گرزان نال عاصی گنہگار دے جی
دہا نکا فیر کے ڈنگرا گھرین اوین ایڈا جھوٹھ اپر اید کیون تو بولدی
بہیڑان چار کی تہمتان جوڑنا این کیون غضب فقیر نے بولدی
واہی چھڈ کی گھولیان چار تیون نے ہویون جوگیڑا جیو جان ڈولیدے
پیچ سن کے پچھان ہٹ جاہ جتا کہیا کوڑ دا گھولنا گھولدے
وارثشاہ ایہ عمر نت کرین ضائع شکر وچہ پیاز کیون گھولیے
ہیر سیا الدا یار شہور رانجھا موجان مانگی کرن پرا بیٹھوں
تیری مٹھیان ویاہ لیگئی کھیڑی اپڑی پرہد پوچھ کے منا بیٹھوں
جدوں وج پہوٹی واہ نہ لگدی پوہی ناہتہ دی انت نوں جا بیٹھوں
اک عمل نہ کیتوئی غافلا او ایوین کیمیا عمر ونجا بیٹھوں
وارثشاہ تریاق دی تھانو نا ہیں ہتین آپ نے زہر توں کھا بیٹھوں
ایڈی جھوٹھ ا پراید توں بولنا ہیں لکیہا سنگ سنی روز نشور تیتھوں
وارث یار توں آکھنا ہیں جوگیا نوں سڑ ہویا ہی جے منظور تیتھوں
ست جنم کے ہمین فقر جوگی ہنین نال جھانڈی بہیر میاں
بہلا چاہین جتا کہین چاک سانوں اسین فقر ہوں ظاہر اسیر میاں
جتنی سٹی ہان ناہتہ دی جوگیٹو نہی ست پیاکے جنم فقیر میاں
تہر اہر کنبی عضہ دینان جوگی آکھین روہ پلٹیا نیر میاں
تسین یار پسند ردن ہنوالی ہیل گیا چیلہ بخش پیر میاں
وارثشاہ دی عرض جناب اندر سن ہونا ہیں گیتون دلگیر میاں

پالی عرض کیتے ہتھ بنھ کے جیونسین سُنو حقیقتاں ساریاں مندی
ایہ پریم پیالڑا جو پیا لئی میں سُت سُن وچ خمار یاندے
جدون ویاہ ہویا مندون دھر بیٹھی ڈولی چاہڑ مانہی نال لجوار یاندی
سوساں لونگر اندیاں لاڈ ندہیا سیاندی نڑہ عشق گوار یاندے
گھیدڑ ولیاں ساہو رہنہ گھیڑیاں رلن چھکاں ہتھ نکھار یاندے
معشوق ساری جدا ہوں کیکوں عاشق ہوں بہوجن بیلکار یاندی
گنتیاں جھو ریانی متھیاں بہار اوے داو لگدی نہین مشار یاندے
گنڈیاں ن بڈہی موہی ہنی جاجن پہر گہو ہو جیل گرہی سار یاندے
پرہان جاہ جیٹا مار جہنڈ نیگی نہین جہنڈنی یار گوار یاندے
تسین عقلدی کوٹ عیال ہوندی لقمان حکیم دستور ہی جے
لوہا ہشم لپیٹ دبا ہو صورت سبزہ ہو رشیاں منظور ہی جے
چاک شینہ وانگوں گجہ مینہ وانگوں جھنون ونڈ مارن ٹڈ چور ہی جے
ہتیاں ہو فقیر لاچار ہویا کوین ہیر داہووے حضور ہی جے
شاہ علی نے ستر جھپایاسی پردہ پوش وچ فقر مشہور ہی جے
عیالی ہسکی مرد وچہا بہوڑا باہنوں پکڑ رانجھیٹی نوں میٹھہ گیا
عیالی رانجھینوں جاللکاریائے رانجھا اوہتھ جھگیار دی مکرہ گیا
ماری خرفدی ترت اوہ نہٹھا رانجھی ہنر نوں جاللکاریائے
پیٹر لوانگ وچ مین تے دوہ بیار رانجھی نال جمیٹہ ڈہڈ ہار یائے
عیالی سجہیا ایہ ہی فقر ثابت کرامات دنیاں اُہ پور ہی جے
ہتھ جوڑ عیالینی پیر پکڑے ہی تیری گستغفرا نو حضور ہی جے
رانجھی کہیا عیالی نوں میٹھہ بہائی بہیت گئے تہین ہولی پہنچائے

بہشا بیلیاں وچ لیجای جیٹی مینگھاں مینگہدی نال پیار یاندی
دامین ونجلی تے بہری گر لگی ہانجہ گہن کے نال کولریاندی
دہاران کہنا گراندیاں جہو کاں ملنیاں ندیاں فرہ یاریاں انہدل گوار یاندی
جہٹ ویاہ دتی رہیوں ڈہٹر اتوں سنجہ سکہینی لونگ پٹار یاندی
رانجھا وانگ ایمان شراپیاندی انت فردائی وانگ ونجار یاندے
دند ہنسیاں ڈالیاں وانگ بدے تاں جلکہ نہین وچار یاندی
نال کرن وظیفہ جہیاں ٹہگن فند پہندے نہین جہیلیار یاندے
بڈہا ہوگلی جو پسیت ورڈ دارل بہر دائی نال مدار یاندے
کاریگری سو قوف کرہیاں وارث تیتھی ول مین پائے وچہا نڈہاندے
باز بہور بگلا لوہا لونگ کالو شامین شہنی نال کستوری جے
پنجہ باز جیہی لک وانگ چیتی بہو نجا وجیاں مرک سب دور ہی جے
کسی نال نہ کہو لنا بہیت بہائی جو کجھ آکہیو سب منظور ہی جے
پردیس وچ کم آپیا میرا ہیر لیی اکے ہر دور ہی جے
وارث شاہ ہن بجے ہی نہیت اوکہی اگے سہجد اقہر فتور ہی جے
گلاں نال پیار دی کرن لگا مگر دون بہیڈ انہوں اوہتہ جھگیار بنا
وارث شاہ عیال سمہالیانی ست لیلی تے بہید اک مار گیا
گہر کی وٹ بگہیار ڈاکہہ اہویار رانجھی کہیرا جھکی ہاریائی
وارث شاہ عیالدی کول لیاں دیکہہ قدرتاں توں بلہاریائے
صادق عشق دو وچہ ہلاک ہویا کیتا ذرہ نہ کجہ قصور ہی جے
وارث ہسکی آکہدا جاہ بہائے جو کجھ بولیو سب منظور ہی جے
بہیت دتسا مرد دا کم ناہین مرد سوئی جو دیکہہ دم گہٹ جائے

ہرگز بہیت ہی کسی دا ناہ دیئی یار مار کے تی بہانوین بہیٹ جائے
بہیت دسنا کسی دا بہلا ناہین بہانوین پہیکی لوک کہٹ جائے
یار عاشقاں دی لجہ لاہیائی یاری لائکی گہن لیجاونی ہے
انت کہیڑیاں ویاہ لیجاونی سی یاری اوسدے نال لاونی ہے
اکی ہیر ہی مار مکاونی سی اکے آپنی جان گواونی ہے
اکہین ویکہکی مرد ہن چپ کردی بہانوین چور ہی جہگڑ الٹ جائے
تو دا کہیڑیاں دی بوہی اڈیائی ستان چاک نشانی نوں جہٹ جائے
عیالی اکہیاراں لیجاہ موڑ کہہ سید اساک نہ سا دڑہی گدائے
لاٹ رہی نہ جیو دیو چہ لگی ایہ عشق النبڑ اگ دا ئی
اسان وسنان جہیڑیا وچہ نیدان کہادی قسم خدا جو جگدائی
لیکے ندہڑیوں جہنگ جاہ چاکا سید اساک نہ سا دڑا لگدائے
مردی ہاجہ مہری یائی ہاجہ دہڑ عاشق ڈہڑی یا جہ رہندے
بہیڑاں ہیندیاں مرد ہٹا دیندی پرے دے عاشقاں دی مرد بجدی نے
رانجہی اگے عیالنی قسم کہادی نگر کہیڑیاں اجاڑ دیئیائیے
اگی پنڈ دی کہوہ تی ہیراں نے پالوڑیاں نال رانجہا خر سیائیے
ہراانام ہی زنگپور کہیڑیاں دا کسی بہاگ بہری جاپ دسیائیے
خوشی عیش نے آہ مقام کیتا غم فکر اندیشڑا نسیائیے
اجو نام سردار ہی بیت سیندا جس نے حق رانجہیٹید اکہیائیے
اوہتی خوب لباس بنا کمی جی جوگی تیار ہوگی اوہنہ فسیائیے
کدی لی ہولاں کدی جہولدے کدی روپیا کدی ہسنادی
پہرن سندی کوڑیاں مگر جوگر ڈی دی خبر سنگدے گہراں سارڑیاں دی

گل جیو دیو چہ ہی رہی خفیہ کانگ وانگ بجال نہ سٹہجائی
وارثشاہ نہ بہیت صندوق کہلے بہانوین جاہ بداجیندراٹٹ جائی
اکی یار ہی سول نہ لاونی سی اکی ہیر ہی مار مکاونی سی
سنگ لیکنی ویاہ کی جیوندا توں مرجاونا لیک نہ لاونی سے
وارثشاہ جی سنگ لیکنی کہیڑی داہڑی پر سید پوچہ مناونی سے
دینا ناہین جے بہیت وچہ کہیڑیاں دی گلہوار ہو وے کہندے بہت جائے
ہاتہی چور گولیر ہتین جہیٹ جاندا ایہا کون جو عشق تہین جہٹ جائے
اسان رانجہنا ہسکے گل کیتے جاہ ویکہہ لے داؤ جی لگدائے
جاہ ویکہہ معشوقہ دی ہین جوتی تینوں نت ولانیڑا جگدائے
سماں یار دا تی گہسایا نہ والا جہیٹ چور دا تی داؤ ٹہگدائی
وارث کن پائی ہمہیں چار مہینوں اجے تیک تاں مہنا جگدائے
لکہہ سہرن اول سول آون یار یار انستوں سوال نہ ہجدی ہی
دا چورتی یار دا اک ساعت ناہین وسدی مینہہ جو گجدی ہی
یار وکون سردار گراں کہیڑا اتی لوک کدو کناں دسیائیے
یار ہیر دا بہانوین تاں ایہ جوگی کسی بہیتا تی ناہین دسیائیے
یائی پیو ہیندا اجیانوین گہوٹ گوسن پنڈ دا نام گہر دسیائیے
اری کون سرداری ہبات کہانے سچی شوم کیہا نام دسیائیے
باغباغ رانجہیڑا ہو گیا جدوں نام جیتیاں دسیائیے
سنگین کہپری نہ تیار ہو یا لگ جا فقیر نے کسیائیے
وارثشاہ کرساں جوہر جنی مینہ اوڑ وی نہا نو جیہ دسیائیے
آہ جو گیا کہیا ایہ دیس دہٹو بچہیں گہر بیٹہہ وچہ داریاں دی

اوہنی جہول ستانیاں کرین گلاں سخن سنو گن ماشیاں بیماریاندے
مار عاشقاں دی چاکرن پہری مین بکھہری نوک کٹاریاندے
ایس جوبن دی نجاریانوں ملی آن سوداگر یاریاندی
جوگی ویکھہ کے آن چوگرد بہہ ماں جیہتی پہرن وچہ ناگ شیاندے
آن گرد ہوماں بیٹھا وچہ جھولی بادشاہ ہیون وچہ عماریاندے

گراں کون صلاح مین کھیرہاندی ڈاراں پیرن جیطرف کواریاندے
دین عاشقاں دی لوڑہی نال نینیاں مین ہسن ناہین ہزاریاندے
سر مہیں وند اسٹرا سرج مہندی لٹ لئی نے ہٹ پساریاندے
اوہنی کہولگی اکہیاں ہس بولیندا اتی خواب وصیل کواریاندے
وارث شاہ نہ رہن بجلہ ٹینی جہناں نرانوں شوق نظاریاندے

ماہی ہند یو گھرین نہ جا کہنا جوگی مست کملا اک آ وڑیا
کسے نال قدرت ہس کھلی تہین کوین ہیل ببلا وری آ وڑیا
ہر وقت کہڑا کری ورد وسدا اک رب دا نام لے آ وڑیا

کنین مندراں سندراں سیلیاں نی داہڑی پٹی سر ہوراں بنا وڑیا
کسی کہرین نہ جا کی الکنا ہی جوگی مست آپ دے ہوت ہی آ وڑیا
ہر گہڑی اوہ گورو دا نام لیندا اہاندا پوتین دولتاں لیا وڑیا

وارث کم سوئی جہیڑا آب کے سی میتاں اوسدا ابھیجیا آ وڑیا

گوڑیاں ویکھکی اوسدی طرحساری گہرین سیدیاں سہدیاں آئیاں نی
نہین بولدا برازباں وچون بہانوین بہجیا ناہیون مائیاں نے
ارڑاوندا داگ جلالیاں دی جٹانون لگ مٹاریاں جہائیاں نے
خوبی اکہیاں نشہ وی نال جہیاں نینیاں کہونیاں سان خنجر ہانیاں نے
کدی کنگ وجائکی کہڑا ورووی کدی سنگی ناد گہوکائیاں نے
نشی ماچہ بہواں ومدیاں مستیاں نے مرگانیاں محجبے ہائیاں نے
ناکوئی ہار وانا کسی نال لڑنا مینان اوسدیاں جہڑیاں لائیاں نے
ناوہ سندیا گوڈری ناہ جنگم ناوہ اسیاں وچہ شہر آئیاں نے
کدی ہسدا نے کدی روندا ئی کدی رورو کے دوہائیاں نے
گہر آ نناں نے گل کیتی ہے ہیری اک جوگی نواں آیا نے
پہری ڈہونڈ دا وچہ حویلیاں دی کوئی اوس نے لال گوایا نے
ہیری کسی دی خبر نہ ہش دا اوہ پوتر روپ تیڑہ ناہین دو سوایا نی

مائی اک جوگی سادی نگر آیا کنین اوس نے مندراں پائیاں نی
ہتہ کہپری پاہوڑی ہوندیاں تے مرگانیاں گلے بہنائیاں نی
پریم مستیاں اکہیاں رنگ بہریاں سدا گوٹہریں لعل سوایاں نی
کدی سنگلی سٹ کے شگن بولے کدی سو آہ تی اوسیاں پائیاں نے
اہٹی پہر اللہ نوں یاد کردا خیر اوسنوں پانڈیاں پائیاں نے
جہاں سوہندیاں جہیل اوس ہیرٹیوں جوین چین گڈی گیاں جہایاں نے
کوئی گور وپور اوسنوں آ ملیا کن چیر کے مندراں پائیاں نے
جہیڑیاں کہوہ اوتی گہر آ بہر ویاں سن مش منگی گہر اسنوں آئیاں نے
وارث شاہ چیلا بالناتہ دائی جہوکاں پر ہمدیاں آ ودسنی لائیاں نی
کنین اوسدی درسنی مندرا نے گل سیلیاں عجب سوہائیاں نے
نال گاوندا تی نال روندا ئے ود ادم اوس نے رنگ مچایا نے
وچہ ترنجناں گاوندا پہری ہوندا انت اوسدا کسی نہ پایا نے

ہوین نظر ہیر دا وچہ کمیر ماندی ہتھی چمکدا نور سوایا نے
دردمال پکار دا ایس سایان کوئی موافق یار وکجایا نی
حسن بصری جیہے نوں لگی عشق اندر تن خاک دیو چہ رلایا نے
گورونا تہہ دا اوسنی نام لیکی بنڈ ور دبان نا دو جایا نے
سسے دیکھہ جو لگی عشق اندر لالچ ننیندی بیا وکجایا نی
پہری ویکھدا وہوٹیان جہل کو ریان من کسی تے ماہ بہر مایا نے
کاہی جہنگسیا لاندا اکھدی ہی کائی کہی ہزار یون آیا نے
کائی اکھدی کسیدی عشق پیچھی بندی لاہ کی سنڈ پن مایا نے
کاہی اکھدی ایہ تان نہین جوگی ہیر واسطی کن پڑایا نے
ہتھی ہٹی ایہ گل نہ کر دا اڑیو میتیان سندیان ہین مر گئی جی نے
گئی ٹٹ ستر ان تے عقل ڈبے ہیر یدو کہہ کلنجری پی جی نے
اودہا دو کھہار و وناجدن سنیان مشہد مینکی ہین بہہ گئی جی نے
کوین ویکھی اوس ستا ڑیئون جدہی دہم ترنجنے پئی جی نے
اک پوست دمستورہ تی ہنبک پیکے موت اوسنی کیون ملکی جی دے
ہا رما ہتھی اودی گل سنگی مین تے نگہ ڑا یو ڑ ہو گئی جی نے
نہین ہیری غضب تہین لوگ وڑ دی ہتھی لیکہہ دیئی رکہہ وگئی جی نے
جیند اویر امیر فقیر ہویا ہین اوسدی جیوندی رہی جی نے
اوہ تان روندڑی ہیکی عمر ساری جوگی یار ہویا مر گئی جی نے
رب جہو ہٹہ نہ کری جی ہودی رانجھا تمین جوڑ ہیوی منوں ہٹیا سو
اگی اگ فراق دی ساڑ سٹی سٹری بلبینوں مر کیوں ہٹیا سو
ہویا چاک بندی ملی خاک رانجھی لاہ ننگ نا موسنوں سٹیا سو

جواب ہیر زنان صفت گفتہ

گل سہلیان تے محراب ہتھی بابا فقر دا خوب سہایا نی
ابراہیم ادہم جیہوں جوگ اندر کل مال تے ملک لٹایا نی
لوہی دسدا ای کسی جیہڑا دی سانگ جوگیا ندا ہن آیا نے
جٹی وانگ جوان ہی خوبصورت گوپی جیند جوں جوگ لیایا نی
کوی اکھدی یسی رجہ ہیرتہر ہی راج حکم تیاگ کے آیا نے
کاہی اکھدی جسند اچور پہر دا ناہین اوسنی کن پڑایا نے
کائی اکھدی پریدی چاٹ لگی ناہین اوسنی سیس منایا نی
کہن تخت ہزار یدا ایہ جوگی بابنا تہہ تون جوگ لے آیا نے
وار تشناہ ایہ فقر تان نہین خالی کسی کار نیندی تے آیا نی
تسان ایہ جد وکہنی گل کیتے کہلی تے ہی مین لہر گئی جی نے
کیکون کن پڑا کی جیوندا ای گلان سندیان ہین جند گئی جی نے
مستو ہیو دا نام جو لیندیان ہو جند سندیان ہین نکلگئی جی نے
ویکھان کیہڑی دیسدا ایہ جوگی اتون کون ہیاری س گئی جی نے
جدہا مان نہ باپ نہ ہین بہائی گون کریگا اوسدی سعی جی نے
بہانوین ہبکر آراہ وچہ رہی ڈہنا کسی خبر نہ اوسدا لئی جی نے
جسدا چند بتیر سواہ لا دیہا دنا ریدا مان سہگئی جی نے
جسدی سوہنی یاردی کن پاٹے اوہ تان ٹڈ ہڑتھی ہو گئی جی نے
وار تشناہ پہری دو کہانال ہوندا خلق تمگر کیوں اوسدی پچ گئی جی نے
نالی ان گئی نالی کن پاٹی اکہہ عشق ہتہین نفع کی کھٹیا سو
ہیر واسطی موکہڑے پہری کر دا لوہا تا جیبنی نال اچٹیا سو
بکل وچہ چوری چوری ہیر دی گہڑا نیر دا چا اوٹیا سو

ظاہرا مار دوہی دلوں آہ ماری انجھی ہو جوگی ہنیوں مٹیا ہو
گلیں لاگی کوین لیا وادسنوں رل چھپی کھڑی تہانوں دانے
کبہ لاگی دیس وچہ پہری ہوندا اتی چھپیا نگلے کھاوندانے
ویکھاں ماچھیوں روہیوں بیٹ وتوں دی ویاہ اکی جھناو
کسطرف آیا کیتی جاوناسو کی نام سوباپ داتی مانودانے
پانی بھر دیاں پنج مٹیار کوڑیاں ویکھ جوگڑیوں کھلی ماریانے
جنہاں دس نہ کسیدا کوئی کیتا کن تہاندی کاسنوں پاڑیانے
ہیر کھیڑیاں نال پیار ڈاڈھا اوہنوں آکھکی اگ لا ساڑیانے
سٹھیں ہیر تے مجلیاں ہو بچھن اوہنوں پلنگ اوتی چاچاہڑیانے
چنبچر ماریاں کو کیاں کن پاڑی ہا رما ہٹھی لیک ماریانے
کنگن پونچیاں لاہ کی دیہ ٹوٹیاں وانگ بھکھنیاں بگر کھلاریانے
نالی کرن گلاں نالی ہسدیاں نے صورت ویکھ فقیر ہر ماریانے
لین جوگیوں آئیاں دھیلا ہو چلو گل بنا سوارہی نے
بڈی مہر ہوئی ایس ویلی اوتے وہڑی ہیر دی نوں چلو تاریئی نے
ہیلہ گنب دی ہمیں اتیت چلی نگر جا نگی بھیکھ جتاریئی نے
رسم جگدی کرو اتیت سائیں سادویاں صورتاں طرف دسیاں کیجے
وہڑا ہیر دا چلو وکھا لیائی فرزہ ہیر دی طرف دسیاں کیجے
سہے بہنگی ہتھ کھلوتیاں نی جوگی عرض لساڈ ڑی مان لیجے
چلو دیکھی گھراں سرداریاں نوں اجی صاحبو ناہ گمان کیجے
ہمیں بڈی فقیر ست بھیڑی ہاں رسم جگدی ہمیں نہ جانتی ہاں
بگھیار اور مرگ تے سنگھ جیتی ہمیں تہاندیاں صوتاں جانتی ہاں

وارثشاہ ایس عشق دی ونج وچوں جفا جال کے کھٹیا ٹاہیو
کون گوروتی کس نے کن پاڑی چیلا کسدا اوہ سدا وندانے
ویکھاں کیہڑی دیس دا چودھری ای اتی ذاندا کون سداوندانے
پہری ترنجنہ وچہ خوار ہوندا وچہ وہڑیاں پہیریاں پاوندانے
وارثشاہ پراہٹوا یہ کاسدا ہے کوہی اوسدا انت نہ پاوندانے
سو جاں ماہنیاں جنہاں کو اڑیا ہیدن ایہ تہاندا حال وچاریانے
ایہ جاں دا کسی نہ چاک لدھا اڑیو سدکے ایسنوں جھاڑیانے
پہلے نال پیار دی جوگڑیوں کول سدبہا لگی ماریانے
ہکّاں کھولگی ہکلاں ماریونی جگدیہور اتیت قی ڈاریانے
کرن گلاں تے آنکی نشو کیانی ہک جوگید نیال سواریانے
سوہنی پلنگ محبوب ہمنوہنت وانگوں انہوں لاگی جنبک چاپیاریانے
وارثشاہ میاں اینویں پہاگی تے انجیاں لگو ٹہر اماریانے
سہے بولیاں جانکار جوگی گیوں نے سائیں سوار ہی لاڑیئی نے
سنگ نگر اتیت ہی اجی کہانا باناں جھنڈیاں چاوساریئی نے
وارثشاہ تمیں گبرون کہا آیاں نال جاوڑاں لیو گھمکاریئی نے
اجو عہد دی وہڑیوں کرو پہیر اسیتی موہنی تے نظراں کیجے
منظور ہی عاجزی رب تائیں اوہ بندگی ناہ گمان کیجے
نال کرن عرضاں سکر اندیانی نال کہن دیدار آن دیجی
وارثشاہ میاں نہیں کرو اکڑ فرعون جیہا نول دسیاں کیجی
گھرسول دیجاڑ وچہ کہا لگی تے بن باس لیکی موجاں مانتی ہاں
تمیں سندراں سوہنیاں خوبصورت ہمیں لوٹیاں ماہیاں جانتی ہاں

پکڑ پیچ نہ آئیا پر صدائی اوہ دیاں پھنکی تمبوہاں نے ماں
لوک چھان دینی پھنگ شرہاں نوں اسیں آدمی نظر دے چھپانی ہاں
پھوں ہو آئیاں مٹیار گوریاں نی اجہا دیکھ کے سو رچھا لگت ہویاں
ائی آو کھاں پچھیں نڈہر سیوں دہیاں دیکھ جویں اسٹ ہویاں
سیئو ویکھو نی مست الست جوگی جیہندا ربد بول دہیاں ہے نے
سوہنی ونڈ سی دیہی نوں خاک کر کے رُلن خاک وچ فقر دی ہان لیئے
جیہناں پھنگ پیتی سواہ لا بیٹھی اونہاں ہاہنواندی کہی کال کرنی
آؤ پچھیے کیہڑی دیس دا ہے اتی الیلا کون مکان ہی سنے
سنی جوگیا گبھرو چھیل بالکیا منیاں کھوہیاں مست دیوانیا وے
وچوں نین ہسن ہوٹھ ہسیت دسن اکھیں ہسیدا نال ہہانیا نوں وے
کون ذات تی کاہنوں جوگ لیا سچو سچ ہی دس ستانیا نوہی
کسے رن بھابھو بولی مار یائی ہک ساڑیا سو نال طعنیا نوہی
بیبا دس شتاب ہی جیو جاندا اسی ہیدیاں مرجانیا وہن
نال پھیدیاں تے مسکراندیاں نی نال اکھیاں ایسے ایجانیا وان
رانجھی آکھیا جیال نہ پوو میری شینہ سپ فقیر دا دیس کیہا
وطن دماں ند ینال تے ذات جوگی سادا قبیلڑا خویش کیہا
دنیا نال پیوندی اہاں کیہا پتھر جوڑنا نال سرپرش کیہا
ساتوں نام اکادری پہانا گیا بی کندہ کرودہ کاہمیں سوتنی ہاں
گھر جہاں دی کا سنوں اساں جانا سر پھیر باندی اسی سوتنی ہاں
اسین جانی ماں پھیر کون کوئی اسین پیڈی یاد تے لوٹنی ہاں
اساں گور وکر کے تینوں عرض کیتے بالنا تھہ دیاں تسین نشانیاں ہو

گور و تیر تھہ جوگ بیراگ ہووی دپ تھاندی ہمیں پچھانی ہاں
وارث حسن تیے رن شیطان نابیں پڑہ سیفیاں تہناں سنوں رنے ہاں
اکھیں ٹوپیاں رہیوی مکھہ نے تنگان ہاں مرکا گی گھت ہوئیاں
دھوپی آن کھروشیاں ویکھیدیاں نی مڑ کی ڈبیاں تے رقورت ہوئیاں
اہناں بھورانیوں آسر اربدائے گھر بارتی تاں نہ ماں ہی نے
سوہنا پہل گلابدا معشوق نڈہا راج تیر تی سکھہر سجان تجے
جویں اسی مٹیار یاں رنگیہریاں تویں ایہی سادڑا ہاں جگے
وارثشاہ سانوں نظر آ گیا ایہ تاں ہیر دے خاص امان ہی نے
کنیں مندراں سندراں سہلیا نے داڑھی پٹے سرسہوان منایا وہی
گس منیوں کن گس پاڑیونی تیرا وطن ہے کون دیوانیا وے
ایس عمر کی واحد پہی تینوں کیوں بہونا این دیس بیگانیا وے
وچہ تر نجنہ پوہی وچار تیری ہووے ذکر تیرا چکی ہانیا نوہی
کرن متاں شہیاں ہیرن ہکی اسی پجھکی ہنی ٹرجانیا کھو
وارث شاہ گمان نہ پوین سیاں آوہی ہیر دا مال خزانیا وان
کونجا دانگ ہوئیاں دیس چھیڈی اساں ذات صفاتی ہیں کیہا
جیہڑا وطن تے ذات ول دہیاں گرداد نیاداہے اوہ درویش کیہا
سب خاک در خاک فنا ہونا وارثشاہ فرتھاں نوں جلس کیہا
جی آپنی دا پر آجائی کہیئے جیہنڈ سرتے اسی ہوتنی ہاں
باجہ ربدی ہور خیال نا ہیں اک پھنگ بوزہ پی گھوٹنی ہاں
وارثشاہ سیاں ہیٹہ بال بھانبڑ اوٹی ہوگی پاسنوں جھوٹنی ہاں
تینوں چھیڈیاں گویں لمحالماں نے کشمیر دیاں تسیں حور ماہیاں ہو

ساڈی عاجزی تسین نہ منّدے ہو غصہ نال پیار دی آکھنیاں ہو
جاؤ واسطے رب دی خیال چھڈو ساڈی حال بہتیں تسین بکنیاں ہو
جاؤ کرو دہر بانی ہو وداع ایتھوں اسانال تسین کیتا تانیاں ہو
اسین مست بیہوش بیعقل جوگی تسین دانیاں تے بہر دانیاں ہو
ہاروت ماروت نون کھوہ پایا زہرہ مشتری دیاں ہم نانیاں ہو
تساں شیخ سعدی نال مکر کیتا تسین مکر اندیاں اک سعنیاں ہو
افلاطون لقمان بے ہار گیے تسین بڈی شریر دیاں بانیاں ہو
ہمین بھکھیا واسطے تیار ہوے تسین آنگی کتان جھیڑ دیاں ہو
اسان لاہ پنجابیاں جوگ چھڈی تسین فیر آکو دلوٹ دیان ہو
ہمین بھکھیا سنگن چلے ہان ہی تین آنگی کاہ کھیڑ دیان ہو
جوگی گور یاندی بات نہ کوئی منّی اوہناں دور بیہڑا لا یا ئی
جوگی آکھدا زنان بیوفا یار و نفع اینہاں بہتیں کسے پایائی
ہیری جوگیدی عاجزی بہت کیتی گھر کسی دی سوال نہ جاوندائی
جو بتھہ ہو بتھہ دی گل جو کری تیتھی تیرا جیونہ سنوین بہر ماوندائی
ہی رہین رب کھول تون پلنگ او تی ڈڑ دا کوئی نہ سوال بلاوندائی
اسین بہت تعریف سنا رہیاں اوہ پک چھوہتی لیا وندائی
بی بی بہنی تسین ہزار دیؤ اسان رب دیناں نہ زور کوئی
سہتی لکھیاں کرمانوں کون موڑے جہڑی ہو وسی سوئی ہی ہوری
سب سختیاں نرسیاں جھلیاں تساں نال نہ کیتا ہی ہوڑ کوئی
کہی بہنی کسینوں کون دیندا اکیہا کم ہی تیڑ ری نال اسیری
جنہاں ڈوڈ لڑی پا دیاہ آندی سب کیتی نے چاہناں ہیری

اسان آکھیا تہری چلو دہڑی تسین بنین کر دی مہربانیاں ہو
وارث شاہ غریب فقیر سگا کوئی ڈھونڈ وگان جوانیاں ہو
سبھی ہندیاں تر بخنہ شاہ پریاں جھین گرکشاندیاں تسین کانیاں ہو
اسان جہیاں فقیر اندا بہت شکل محرم راز نہ اندیاں جانیاں ہو
چلو کرو انگشت فرشتیانوں تسین اصل شیطاندیاں نانیاں ہو
اسین کسی پردیسی فقیر ہیگی تسین نال شریکاں ہمشانیاں ہو
وارث شاہ فقیر دیوا ٹرائی تسین رانیاں تے سیانیاں ہو
بچھون کھو گی بہو تینی آ رگی تہے کھوہ وچہ سنگ گیو ٹن روڑ دیا نہو
اسین جھیڈ جھیڑی جوگ لاہ بیٹھی تسین فیر مڑ کھوہ نون گیڑ دیا نہو
وارث شاہ نون ناکا وکہان رب لڈہی مار کی زمین او ڈھیر دیا نہو
اہناں عاجزی عجز بہت کیتی جوگی اک نہ جیوتی لایائی
وارث شاہ کوڑیاں لاچار ہوئیاں جوگی صاف جواب سنایائی
بی پرواہ ہی اسان معلوم کیتا پیار رب دا نام دہیا وندائی
ڈبی بیڑی سا ہو رہی تیری ہیرے تینوں صبر دزات نہ آونداے
اسان سنتاں سنتی بہت کیتی گھر گسیدی پہیرا نہ پا وندائی
وارث شاہ وانگون دنی رات تینوں ذکر یار دی نام دا آوندائی
دوس کیہا سی تساں وچاریاں نوں جہڑی نوں بھا وندی ہی گر سوئی
بدی جگدی سب قبول کیتی رب ناچہ نہ آسرا ہور کوئی
بہا یوین لکھ آکھو سیر جھلینی ہاں وارث شاہ دیناں نہ موڑ کوئی
اجی ہکیون آنہ جکیون تھن کدہو سیاعمر دیجاب ہیری
کائی ونڈنا مین تیر ینال ساڈی وزہ بول زبان سبھال اسیری

پور بانیاں جشناں زنگریزاں تے براگناں نال ٹھٹھ میٹھیاں نی
سنڈ ہناں تے خراسانی ول گرنیاں نال وہیٹیاں نی

کاغذکٹ دبگرنیاں ردبیگن ہاتھی وانیاں نال جبوجیٹیاں نی
بامکیاں گجریاں ڈوگریاں جہیں تہیاں لچھوں تناں لچیدیاں بیٹھیاں نے

لموشیاں ہور رائیاں نے کشمیریاں نال جہیبیٹیاں نے
ہنجرشیاں ڈوسناں دے ہامن گینناں آتشبازیاں نال ہبلو میاں نے

کھیشکناں تے ہنچہ بندنیاں نے چوڑی گرنیاں تے لمگرمیٹیاں نے
پہرانیاں نوالیاں سرسانیاں تے سوہندیاں کونت گھیٹیاں نے

پرونیاں رجناں فیل واناں پروالیاں نال ہمیٹیاں نے
لبانیاں سورنیاں کنگرانیاں راجپیٹیاں تے بیٹیاں نے

سنیاریاں تی سمی آریاں نے نال چوہریاں تے وٹیاں نے
سیندزادیاں تے شہزادیاں نے پیرزادیاں تے گھمیٹیاں نے

بکرا انجلا جوگینوں لا گلیں وہڑی واڑ کی گھیر بیٹھیاں نے
وارث شاہ چھجا وچہ ہو بیٹھا دوا بیٹھیاں سالیاں جیٹھیاں نے

کائی آکھی راجھیندی مینہ ویکھی کائی مکھڑا دیکھہ صلحوندنے
اڑیو دیکھو تو شاں اس جوگڑیدی راہ جاندڑی گگ پہاوندے

جھوٹی عمر دی دوستی نال جندی دن چار نہ ٹور نبھاوندے
کوئی اوڈھنی لاہ کی پگر پونجھی دہیو دہا بہبوت چالاہوندے

کوئی مکھہ راجھیٹے دینال جوڑی تیری طبع کی جوگیا چاہندی
کائی نال پیار دی بہی آگے کائی گلگردی مسکراوندے

سہتی نال پیار دی لاڈ کر کے چا سہلیاں جوگیداں لاہوندے
رانجھی کجھیاکون ہے ایہ ندہی دہی اجودی کائی چا آہوندے

اجو بجو گجوا تے ہجو ہوندا کون ہے تاں اگوں آہندے
وارث شاہ دل آوندا چیرشاں ہنیا دیر ظلمدی کاہندیے

اجو دہی رکبی دماڑی مار لیر مشتنڈڑی قریحنہ گھہندیے
گری آن بے ادبیاں نال فقراں سگوں سہلیاں نا ہیوں جمدیے

لاہ سیلیاں ماردی جو گیا تنوں تے ملدیاں مہینوں ٹہندیے
پہری بجندی شوخ برہان گھوڑا نا ایہ کتندی نا ایہ تنندیے

سرداری لو ہکاں لاہکاندی ہیں جو ہلدیتی توں لنبدیے
وارث شاہ دل آوندا چیرشاں ہنیادیر ظلمدی گنبدیے

ہستے آکھدی راولا سخت بولیں ناہیں بولیوں تو مہیج ہا نسیں ویر
لگوں ہتہہ تے بگر پچھاڑ ساں تیرینال کرساں تاتوں جانسیں وے

ایہ تاں بکردا ہیس وٹا یائی جھیڑا نہ وقت وہنوں رانسیں وے
دیکھو وکھہ کرساں ہین لنگ تیری تدون ہنوں ہشک پچھانسیں وے

وہڑی وڑیں تاں کھونگی جنڈیاں نمن تدوں شکر بجالیاں سیں وے
گدو نوانگ جان جوڑ کے کہراں تمنوں تدوں جھٹ تدبیر دی انسیں وے

ہستے شکی گہر انسوں گھوک چلی شگن آوسیں تاں منیوں جانسیں وے
وارث شاہ وانگوں تیری کراں خدمت ہوج سجنابندی تدوں مانسیں وے

کیہوں نہ قدر دینال رہاڑ ییوں ہہلا بخش مسانوں نے پاجیوی نے
سپ شہنی وانگ کو ہنئ نے ماس کہانی تے رت پیونی نے

دو کہی جیو دو کہانہ بہاگ بھریئی سوں جڑیدی کونج نگکہیونی نے
ساہتوں نشہ نہ ہو سیا مول تیری سکی خصم توں نا ہتیونی نے

چرخہ چا گئی نٹ نی مرد ماریں کسی یار نی گپر میونئی نے
تہیہ تہیہ کردی ہیریں بخیدیتوں سمجھا فقیر توں سیونی نے
ڈکی دبھوڑہی سی کہا وندا وچہ نگری ناہیں زور سی عشق دی مار یاندا
نظرباز ہیری وچہ کو جیاندی عاشق سیار ڈیا عشق دا ڈاریاندا
وہڑی جباندی منگدا جاوڑیا اگی جٹ بیٹھا گان سیدائے
جھڑک بھوگھڑی دیس دا ایہ جوگی وچہ گجگی جا او ہتھیدائے
بیانا توڑ کی دہاندڑی اوہتھ تہیں بہن دو دودہ سب دو ہلیائے
جھڑک بھکھڑ ہیدیسیدا ایہ جوگی اہتھی ڈنڈ کے آنگی گھولیائے
جوگی آکھیاں کڈ کے گھت تتہیوٹی لیکی کھیر اہتھ وچہ تولیائے
جہٹی بولکی دودہ دے کسر کڈہی سب اٹھتی پڑتنی بار ستی
بولی مار کی گالیاں دے جہٹی سب فقر دی پڑتنی پار ستی
جہٹی زمین تے پٹیر بوانگ ڈٹھی جوین واہرو مار کی ڈنار ستے
جٹ ویکھکی جہٹے نوں کانگ کیتی ویکھو بینوں رحمہ تہلیائے
لوکا باہوڑی تے فرہاد کوکان سیر اجھیگڑا چور کر چلیائے
پنڈ وچہ ایہ آن بلا وجی جیہا جن بچوار وچہ ہلیائے
اہی آئی مہانیاں جدون گیتے چونہہ ولیں جا پیم کے آگہی
ویکھو فقر اللہ دے مار جہٹی اوس جٹ نوں واحدے بار گیئی
جدون گل بچھواڑی آن وجی جوگی ہوری قدم اوہتے گئے
جدون ہار چو طرف تیار ہوئی او تہون آپنا آپ کھسکا گیئی
جدوں خصم ملے بچھوں واہڑ مدی تتروں دہاڑدی گھوڑی وگا گیئی
ہار چور کر کی اوہدی ہڈ گوڈی اوتہوں آپنا آپ دوڑا گیئی

سہانال فقیر دی لایائی دہروں جڑہاں تہیں لاپٹیونی نے
وارث شاہ فقیر دی ویر پیئیں جرم تتیئی کرمدی ہیونی نے
ہیروہڑ لوچہ جاگی یائی جہاتی ہیری ڈہونڈ دا درس بیار یاندا
وارث طلب کتابنوں ہتھ لیکی گھر گھر پڑھدا ہی سبق نظار یاندا
ہو ہو کر کے سنگھ نوں ٹڑیا سو فنیاں جو ست نوں سیکدائے
وہڑ لوچہ ادہوت آگجیائی ست ساہنی واگوں ڈنڈ پھیلدائے
گھت خیر اس کنگدی ہیرنوں جٹ ادہنگی ردہ ہولیائے
صورت جوگیاندی اکھیں گنڈیاندیاں ماکنگ سیدیتی جیوڈ رولیائے
وارث شاہ ہن جنگ تحقیق ہویا جیوں شاگنی دا اگوں بولیائے
بنی وادیر داوڑی جوگنی دی سہتی منگنی ساک چاہڑ ستی
جوگی ردہ دنیال کر لت گھتی دہروال مکے ر دند سہہ جہاڑ ستی
وارث شاہ میاں جویں پچھ تیشہ فرہاد نی چیر پہاڑ سٹے
ہیری سیاندی ہوہرن ہار جندوں تلک ہہر دے ستہہ نوں چلیائے
پکڑ لاٹھیاں گبھروآن ڈھکی واننگ کاہڑوین گنگدی ٹلیائے
وارث شاہ جوین ڈھونیاں سرکٹیانتوں بدل پاپکی گیٹناں ہو چلیائے
سچو سچہ جان بہاٹ پئے جویں وہڑین جوگی ہورہی جیہو چور گئے
دوئی وہڑ نوں چا پہار چہڈی جہینج دی ند کلکا دے گئے
ویکھو عاشق عضب دی سہری چڑہکی جہٹ شیر والا ہن لا گئے
اک پہاٹ کڈہی بہی سمجھ گیاں زنان ہنڈ دیانوں راہ پا گئے
ہتھ لا کئی رکتی جوآن پوری کرامات ہی ظاہر وکہا گئے
وارث شاہ میاں پٹے پار جہٹی جان رکھکی جوٹ چلا گئے

کیہا نال پردیسیاں ویر چایو چھچھ ہاریٔ آکھ کے آہنی ایں
آ وسطائی مینیاں گندیاں ہندا ایہ گل کوئی نہ گردن لاہنی ایں
آ اگیہنا ہوں تمجاہ ساہتوں نہیں ہور مجھ ہنی اکھاہنی ایں
ای سنو بہیناں کوئی جہہ جوگی بد اجہو ہٹہ بہیڑ اکسی تھانوں دائے
پردیسیاں دی نہیں ڈول ہی ایہ تاں واقف ہیر دی نانوں دانے
ہن پہنگی کہیڑی تور سیلیاں نال جاندی جوت کہاوندانے
اکی ڈوم موچی اکے ڈہڈ کنجر اکے چوہڑ اکسی سر اوندائی
لڑیناں ساڈی وانگ مالکاندی پردیسیدی لفظ سناوندانے
پکڑ دہال تلوار کیوں گرد ہوئیں متہا منی کرشٹی ہہا گئی نے
سہتا ڈہاہ ناہیں آ چہیڈ پچھا بہتی جاندیدی مگرنہ لاگئی نے
اسیں جٹیاں نال اچ کران جہڑی دوکہہ زہرتی فقر کیوں جہاگئی نے
چھلے ہانیا نو چہ وچار پوندی اہدی دہم تندور تی ہٹ ہی نے
سنگ کہاں حرام شٹنڈیاں نوں بد اسار ہشات دی لہہ ہی نے
نال کری جوڑی گہر تگدائی نال سنگدا ایہ بی ہتہ ہی نے
ایہ جٹ ہی تے جگے پٹ ہی نے ایہ تاں جو ڈہر چور چپٹ ہی نے
ایہ تجہ او چکڑ انہیں مرڈ ابہاٹ کہاوتی اہدا کٹہ ہی نے
وہڑ یوالیاں دانیاں آن کہریاں کیوں کولکد نسیں ڈیوا زنیوڑ
اینہاں نال نہیں کوئی زور ساڈا ایہ تاں اصل جسیں ستاڑ ہینی
سنگ کہائی سدا ایہ دیس تیاگن تینو ویر دی ایہ تاں ماندی نے
جاپ جاندی ربدی ہادیدا لا ایڈی جہگڑی ایہ تاں جاندی نے
تیناں ہیر دیاں ویکھ کے آہ پہر وا وانگ عاشقاں اکہیاں مٹیدا نے

راہ جاندڑی فقر کہیڑ ناہیں ڈکی دہوہڑی ساہتہا نوں لاہنی ایں
سکار وچہ دریادی کہیڈ موئی کیہاں موتو چہ مچھیاں پہاہنی ایں
وارثشاہ فقیر نوں چہیڑ نے ایں اکھیں نال کیتوں لگہراں لاہنی ایں
جہنگڑیل ٹرکنہ کنندہ مجہر پرکٹہ ایہ کسی کرانو دانے
گل آکھ کے ہتہاں تے پوہی نکر آپ لاوندا تے بجھاوندانے
جی ہیں اوہکی ہان پٹ لاہ شتاں کوں پہنچا ایہ کسی گراوندانے
اس عشق دی کہاونان سوروا ہموں رمز عشق دی نال مرجاوندانے
وارثشاہ میاں واہ لا رہیاں ایہ تاں جہگڑیوں ہاز نہ آوندانے
پیشوا فساد دی فوجدی ہیں شیطاندی لگ تڑا گئی نے
آ اگہنا ہوں تمجاہ ساہتوں نہیں ہو جاسیں جنے ہہا گئی نے
وارثشاہ فقر دی پیر پہڑہی اتے کبر ہنکار تیا گئی نے
کمذات کو پتر ادہڈ کنجر ڈبے پریدی نالدی جہٹہ ہی نے
پہر وکار کہو ہٹہ پہنگ ناجہی جہیاں چندارن پر ولیدا بہٹہ ہی نے
مشٹنڈری ترت پچھاں لیندی کم ڈاہ دیوا ایہ تاں جٹ ہی نے
گندوں لڈیاں ایہ سنی جہٹ ہی نے بہانوں ویلنہ دی آیا ایہ تاں لہر ہی نے
وارثشاہ نہ ایہدا رسا مشہا ایہ تاں کاہی کماددی گہٹہ ہی نے
گوڑہی کاسنوں کہو جہدے نال جوگی ایہ تاں جنگلی کہڑی نماڑ ہینی
وارثشاہ خیال نہ اینہاندی بول ہے ایہ تاں بچگی بہت بیاڑ ہی نے
سدا رہن اوہ دہس نراس ننگے برجہ یہوگ کی سیال لگہاوندیہنی
وارثشاہ بر اساں معلوم کیتا جیہی جوگی دو دوین آئے کے ہاندینی
جوین خصم کو پتر ارن ہوندی کسی گلنوں پیا گہسیڈ ہنے

جواب جوگی
خطاب سہتی بزبان
جواب جوگی
کلام سہتی
کلام بزبان
〃

زناں گنڈیاں نونگ فرفیچ کردا توڑن ہار زاگلی پریت دائے
چونڈہی اکھیاں نوں جیہ ایہ وڈہ لیند اپچھوں آپنی وار اچپکیدائے
نہ ایہ جن نہ بہوت نہ رچھ ہا بذر نہ ایہ منیاں کسی انیندائے
ایہ شل مشہور جہان ساری کرم ربدی جیڈ نہ مہر ہی نے
چغلی نہیں دیپالپور کوٹ جیہی او وہ نمرود دی تہانوں بی مہر ہی نے
مین تو ہشتات دی کوٹ ستان تنہوں دسکھیاں کا سدہی وہر ہی نے
کوہی انسان جیہا ولی سادہ ناہیں نظر آوندا جگ ظہور جیہا
ہور لکھہ پہاڑ ہیں ڈ مین اوپر مرتبہ کیسی دا ناہ کوہ طور جیہا
کشمیر جیہا کوئی ملک ناہیں نہیں چاند نا چند دی نور جیہا
نہیں رن کو لکڑ بدہ جیہی نہیں زلزلہ حشر دی صور جیہا
ہیج وسدیاں جیڈ نہ بھلا کوئی برا نہیں جے کم فتور جیہا
ہنگ جیڈ نہ ہور بدبو کوئی بانسدا رنہ ہور کھجور جیہا
ایتھوں جاہ کو تپیارا ولا کے کیہا جھگڑنا ایں نال گوار یاندے
تیری جیہی جوگی متیاں ڈھیر ڈٹھی نہیں پر جدے نال کھانیاندے
ایتوں بہیس فقیر دا ایں میتھوں ویلہے یاد کریں ہو جان ہانیاندے
سیاں اہٹای ہیرن ادس جگ تے جنہاں ہیوے گل تمار ہی وے
سورج چن گھوڑا اتی رو خنگل نظر شیر ماینی وانجا رہی وے
بلی رن فقیر تے اک باندی تہتان ہیرن گھر وگھری گار ہی دے
کسو اسطے ہوندا این دچہ بندان تنیوں ایہ کی بنی وگارہی وے
سو انہاں اہٹائیاں وچوں تو نتاں ہول ناہیں تیر الٹ تیج نہرن وڈ گار
پھرن برای جگ تی اونہاں نائین جے ایہ پھرن نال کم دی مول ناہیں

گھت گنگھری بہی ایہ وچہ زناں استاد ڈاکسی مسیندائے
اکی خیر ستہار نہیں ایہ راول کے جیڈ اکسی طبیت دائے
وارثشاہ پرہیدی ذیل نیاری نیار انشر اعشقدی گیتدائے
ہنر جھوہٹہ کمان لاہور جیہی تے قارون جیڈ نہ بحر ہی نے
نقش چین تے مشک نہ ختن جیہا یوسف جیڈ نہ کشتی جہر ہی نے
بات بات تیر تو جیہ ہیں کامن وارثشاہ دا شعر کی سحر ہی نے
دستار بجو اڑیوں خوب آوہی تے بافتہ نہیں قصور جیہا
دان دیونی جیڈ نہ عمل کوہی ذکر ربدی جیڈ نہ نور جیہا
اگی نظر دی مزہ معشوق دائی تے ڈھول سہاوندا دور جیہا
ہستے جیڈ نہ ہور جنگریل کوہی تے سوہنا ہور نہ حور جیہا
کھیڑیاں جیڈ نہ نیک نصیب کوٹی کوہی تہاں نہ بیت معمور جیہا
وارثشاہ جیہا گنہگار ناہیں بخشنہار نہ رب غفور جیہا
کیہڑی گور ودا ہیں توں چیلڑا دی کھلاں ان وڈ ہیں وچہ رانیاں دے
کوہی مار دگا پترا جاہ ایتھوں ستہاں نال ابادنیاندے
وارثشاہ فقیر نہ ہوئیوں سولی جاہ جھگڑے نال سیانیاندے
اہناں ہیرن ضروری گھر وگھری ڈھیروں پھر جوانہاں ندی گارہی دے
تانامتن والے ال گدہا کشا تیر جیہہ تے چھوکرا یار ہی وے
اک نوکراں بے کم ایہو سیگا راتدن ایہ پھرن دگار ہی وے
ٹوپا چھانی ترکڑی تیغ مرکب غلہ نکلا پھرن پیار ہی وے
وارثشاہ ہیکی لے لکھہ پہر دی صبر فقر توں قولقر ہی وے
پھری قول زبان جوان رن تہیں ستردار گھر جھوڈ معقول ناہیں

رن بھے دگاڑتی جیہڑی فقر آکھی تاں قہر نزول ناہیں
زمیندار کی گھٹیاں خوشی ناہیں تے احمق کدی ملول ناہیں

رضا اللہ دی حکم تے قطب کوہ کعبہ بیت المعمول ناہیں
پیغمبری وقت ہی حکم دینا وہڑ دیل نوں عاقلی سول ناہیں

حکم حدیث دی نال ہوونا ایں سودا دوردہا بیاں بھول ناہیں
وارث شاہ وہی سبز ننگے لال ناہیں دیکھاں سنیاں کے قبول ناہیں

جوگ دیکھاں کدھروں ہویا پیدا کتھوں منتشر لئی بیراگ ہی وے
راہ جوگ دی دس کہاں ہیں کیتنی کتھوں نکلیا جوگ دا اگ ہے وے

ایہ کہیر ہی سیلیاں ناد کتھوں کس مد ہیا جاندی ہاگ ہی وے
وارث شاہ بہت کس گڈھیا ہی کتھوں نکلی بوجنی اگ ہے وے

مہادیو توں جوگدا پنتھ بنیاں دیو دت ہی گورو سنا سیاندا
راماں نند توں بہت بیراگ ہویا پریم جوت ہی گورو وادوادیاندا

ستھرا ستھرائیاں دا نانک دا سیاندا شاہ مکن منڈی ہی اودہا سیاندا
برہماں برہمنا ندا رام ہند وآندا اتی کشن مہیش ہی سیاندا

جوین سید جلال جلالیاندا اتی اویس قرنے کہنگی کاسیاں دا
جوین شاہ مدار مداریاں دا اتے انصار انصاریاں طاسیاندا

وششٹ دیراگ دیراگیاندا سری کشن بھگوان اودہا سیاندا
حاجی نوشہ جوین نوشاہیاندا اتی بھگت کبیر جولاہیاں دا

دستگیر دا سلسلہ قادری ہی تے فریدی چشت عباسیاندا
شیخ شیر ہی پیر جو ہوچیاندا لقمان لوہار ترکہا سیاندا

نام دیو گرو سب چھیپیاندا شاہ شمس سنیاریاں جا سیاندا
نبی پیر ہی عالماں سارہاندا اعلم پیر ہی سب ملوسیاں دا

خواجہ خضر ہی پیر مہانیاندا نقشبند مغلاں جغطا سیاندا
سرور سخی بھرائیاں سیوکاں دا لال بیگ ہے چوہڑماں خاصیاندا

گوہر نل راجہ ہی جو آریاندا شاہ شمس سناریاں ہاسیاندا
خالق پیر ہی گل حلقدا جی بخت ہار ہی ادہ سہاں جا صیاندا

شیث ولد آدم جو جولاہیاندا اتے شیطان ہے پیر مراسیاندا
جوین حاجی گلگو گمہار من شاہ علی ہے رفضیاں پاسیاندا

پارس
سلیمان ہے پیر نابیاندا علی رنگریز لیلا رو درزاسیاں دا
عشق پیر ہی عاشقاں جیاریاندا ابہکہہ پیر ہی سنتیاں مہتیاندا

حسو تیلی ہے پیر جو تیلیاندا اسلیمان ہے جن بھوتاسیاں دا
سوناپیر ہی وگڑیاں تکڑیاندا اتی داؤدہی ذرہ لوہاشیاندا

وارث شاہ جو رام ہی ہندواندا اتے رحمان ہی مومناں خاصیاندا

عدل بناں سردار ہی رکھ اہیل رن گد ہنی جی وفادار نہیں
نا زناں ہی کنچنی بانب چھپی مرد گد ہا جو عقلدا یار نہیں

بناں آدمیت نہ انسان جاپی بناں آب قاتل ہموار نہیں
صبر ذکر عبادتاں باجہ جوگی دا آن باجہ جیون در کار نہیں

مل باجہ جو عالم نہ ہوندی کتاہیں لدیا گدہا پہار ناہیں
پانی باجھ جیوں دریا بی ناہ دہندی استغفار باجھوں جھنکار ناہیں

فقر ہو گئی صبر نہ کری جیہڑا جیبہ اوتھے فقر دا یار ناہیں
جتہ روح بغیر ڈرا دنہ این ہوندا باجہ جوین سنسیار ناہیں

جنہاں کمیری نا دسوہ شوقی ایہ صورتاں ہین بنائیندیاں
جیہڑی دولدی آکی نہ تونرکین ایہ طرحنی شاستان لگیندیاں
تیرماں ہابر گسے نہ وسیانی جوان السوجہ ہین خدا ایندیاں
رسالکہ بنالتی کس لاگر کہیاں خوبیاں جیتاں وہایاندیاں
پریاں نالکی دیوان تون لکھیہ گئے جنہاں وکہیاں ہینسیاں ہایاندیاں
سسی نال جو پنونی عشق کیتا خبران ہویاں جہانی شاہتیاں ندیاں
ایہ عشق کے جاندی چاک جو بر خبران جاندی ہوشیاں دہایاندیاں
اسین سہتی سوال نہ ودان تیتہوں تکھی ویدڑی تنیدی سار دینے
کہی گا واندی ہور نہ کدی ٹی شیر کہیانتوں نہیں ہار دینے
پیٹ ہین ٹرائیدی اصل وہائی ہور اینوین پسار دینے
ہمت سست ہوتری سیرین بہاری ادہ گبہرو کسی نہ کار دینے
سٹرن کیڑی ہون تحقیق کالی جیہڑی گماشتہ ہون لونار دینے
خیر دتیا نال نہ ہووہی تہو ہرا ہیل تہری نہ جیڑی کیتار دینے
ہتن تاں فکر کیتا ساڈی ہار ہیندا تینوں وکھیہ یار ہن ہار دینے
جیہا کری کوئی تہیا ہا وندا اپیچی واحد بیہ دردگار دینے
تیرماں سلیٹیاں توں اسین نہیں وڑدی کوئی ڈرنتی نہیلدی سنا گگرو تون
اینوین ہار یدا جادسین ابرنیڈوں جوین کہیسکدا کفرہی بانگ کو تون
سیری ڈہٹیاں کینبسی جاں تیری جوین جوید دجان جلا بگ
تیری ٹوٹنی پہری ہے بسپ وانگوں آہہ ناندی ڈین اوبانگ کوتون
کہیاں ان بچاتیاں جوڑہانی ہہی ستون یور سی جانتی ہان
جسدی نال جاو ویرہ دی جہنجہ ہایی اوہنوں پلکو جہ ماگے زرائتی ہان

جنہاں بکری نکی نت کہا دی سارا ان اوہ کی جانن شہائیاں ندیاں
رج کہا کی دہڑہ ودہایا ہے گلاں اوہ بہر تونگ سرنایاندیاں
جیکے خوری موہی ہیتی ٹی پہر کلہوندا ایہی گیشیاں جو بن کوڈ ہایاندیاں
گلاں عشقدیو الیاں نہیں رلیاں کچی گہڑیتی ودین روڑ ہاندیاں
جا صاحبا یار وچہ ملی ہیاہی ہیر ان عشقدیاں وکھیہ جینگہیاں ندیاں
لیلاں مجنوں بے عشق جیہ نشر ہوی خبراں کہندیاں دب لگایاندیاں
وارثشاہ نہ بیٹیاں جنہاں جنبیاں قدر ان اوہ کی جانن

جو آیاں مذیان

ہاتھی نہیں تصویر دا قلعہ ڈہائی شیر ہویانتوں نہیں ہار دینے
نہیں سیر یوں خبر بی عورتاندی کنہ چڑیدی ساہتہ نتار دینے
اکی مارنا اکی تے آپ رہا اکے نسجاماں اکے سار دینی ہینے
بنہ ٹورین جنگلوں ڈہک کرکے سگوں اگلیانتوں گھونہ ہار دینے
جہوٹی مہینی نال نہ جوگ جاندا آشنگ گلے نہ نال فوار دینے
جدوں جوڑ بنیوں جن کجی دی خلہ جہار اکر یدا نال ہزار دینے
توں وین گالیں اسین صبر کریہی صبر نال تیر اگہر اجاڑ دینی
وارثشاہ میاں ہن بہو کینی نوں فقر ایہ جڑیاں جا مار دینے
اینوین خوف پوسی تینوں ہار ینداجوین دہمکدا ایہر والانگ گرو تون
سہر کجکی ڑ نیگا جنہیں جٹا جوین سپ اوہیٹہ چلیدا ڈانگ کو تون
اینوین کمیری سکی جائیگا توں جوین دہاڑ ہی کہیسکدا کانگ
وارثشاہ ایہ جوگیڑا ہو یا بیا پانی منگسے جدوں بوڑ ہنسانگ کو تون
پیری جیتکے لنگہا ملوچہ تہنوں ویڑ دے اسین نہ تاہنی ہان
رناں کرن وددمایا جوج والے اسین بلوچہ صاف کر جانتی ہان

کلام جوگی

پہرن ڈھونڈدیاں پلنگ وچھاونی نوں ایسی سوا ہے تے وہون جان ہی نیں ہان
لوک جاہندی ہینگ تے شہر تانوں ایسی آدمی نظر وچ چھپاہان

لوک جاگدی مہرباں نال پچن ہے خواب اندر ہون جان ناہنی ہان
پری گھر لگی اہدی موت آئی وارث شاہ نوں مار کی رانیے ہان

ایضاً کلام ہیر

جیٹھ مہینے تی سیالنوں وہندی کا تک ماہ وچہ شیخ الله ہیر ہانے
رونان دیاہ وچہ گادنان وچہ سیاپے ستر مجلسان اُن منیدڑے ہانے

چغلی جا وہندا اندی ہے بدنال ملّاں کہاں نوں حرام بدخیر ہاں نے
حکم بہہ کمنداندی ہوند پتنیاں نال دوستاں کرینیاں ویرہاں نے

چور نال رفیق تے دغا پیراں پیار پیر بالدیاں ہیر ہانے
غیبت ترک صلوۃ تی جھوٹھ ستی دور کرن فرشتیاں طیر ہانے

ٹرن قول زبان بتین ہیرن پیراں پیر باندھناں ندیاں یہ بھی ہیر ہانے
کرن نال فقیر سردار یار کڈھ کھتنہ مال دسیر ماں نے

ہیر نیال جو کہیر یانوں چہ موئی حجز وادیاں ایہ سبھ تیرہاں نے
بیلے نال بیلیاں بدنال ریان یاد رکھہ نصیحتاں ہیر ہانے

نہان حکمدی مرن نہ اوہ بندی ثابت جنہاں اندر زرقیدن ڈیر ہانے
بدز گھنون زنگ کے زنگ لائیو واہ واہ ایہ قدرتان نیر یاں نے

ہنی گھتکے جادو ڑا کراں کملے ہوین گرد دے ہیر گھتین فیر ہاں نے
وارث شاہ اسانال جادو آندی کہی دراتیاں گیتیاں جہیر یانے

جواب از [illegible]

اسان جادو ڑی کہولکی سبھ بیتی کراں ہاوراجادواں والیاں نوں
لکھین گیت پہو کا یاسی مردمزاہنکار کردے نیلیدیاں چالیاں نوں

راجی بہوج ہے جیسے کیتی جا گھوڑی نہیں جاندا ساڈیاں چالیاں نوں
سکی بہایاں نوں کرن نفر راجی اتے راج بہاندیاں سالیاں نوں

سر کپ سالو نوں وقت پایا گھت مکردی رولیاں الیّاں نوں
راون لنک لٹائی گرد ہویا سیتا واسطی بہت وکھالیاں نوں

یوسف بند وچہ پا طہیر کیتا سبی وقت پایا وہتا نوالیاں نوں
رانجھا چار سہین فقیر ہویا ہیر ملی ہی کہیڑ یان سالیاں نوں

بہو گو عمر بادشاہ خراب ہویا ملی ہارون ڈھ ہو کدرالیاں نوں
روڈا اوڈہ کی ڈگری ہی بابا تی جلا کیدے دکھیلی چالیاں نوں

ولی بلعم باعور دتا دکھہ ڈوبیا بندگی والیاں نوں
مہینو الیتون سوہنی رسی ہیون ہور بچیہ لے عشقدیاں بہالیاں نوں

اٹھاراں کھوہنی کہنگ لڑ موئی پاندو ڈو ڈا کے کہو پنگالیاں نوں
رناں سچیاں نوں جا کرن جھوٹھی مکر نال وچھایا نہالیاں نوں

رناں ہار لڑائی امام زادی مارگھتیا پیر ہاں والیاں نوں
وارث شاہ توں جوگیا کون ہونا اوڑک نہ ریگا ساڈیاں ہالیاں نوں

کلام جوگی

آن ڈہی غیب کے وڈیائی ساڈی نالی رکتاں جایاں نے
گرین ترانڈی نال برابری کیوں آکھہ تانوں چہ کی ہیلیاں نے

بیکساند اکوئی نہ رب باجھوں بتین دووین نال جا یاں نے
جیہڑا ربدی نام تے بہلا کردا اگی من گناں اوبن ہیلیاں نے

ڈھوں آدموں نہ ماندا ماہم پرا کدون کیتیاں کسی وفایاں نے
اگی تہاندا حال زبون ہو وے وارث شاہ جو کرن بُریایاں نے

مرد صاد جیہڑی ہین نیکیاں دی صورت مہندی رن نوں فوت ہی نے
مرد عالم فاضل تے اصل قابل کہے رن نوں کم وقوف ہی نے

صبر فرح ہی منیاں نیکمر دان ایہتی صبر دیو اگ سطوف ہی نے
رن ریشمی کپڑا منع مسلہ مردجوز کی دار مصروف ہی نے
کددن صبحتاں کیتیوں نیکمر دان کددن خدمتاں توں اٹھایا ہووے
کددن فریوں توں نال گیا نیاندی کیہڑی گیاں تے گن پڑایوں ہووے
تیری عمر جہوی نظر آوندی ایہ سر کتھوں تدہ پایو ہووے
دوست سوی جو بت وچہ پیہر کٹی یار سوی جو جان قربان ہووے
گان سوئی جو سیال وچہ دودہ دیوے بادشا سوی جو شبان ہووے
اساک ہے اصل افہیم باجہوں عضہ نیاں فقیر دی جان ہووے
کنجر سوئی جو غیر توں باجہ ہووی جوبن بہار آنہاں شبان ہووے
کواری سوئی وکری حیا بہتا ہیوین لظر تے باجہ زبان ہووے
سید سوی جو شوم نہ ہووی کامان راتی سیاہ نا ٹھروان ہووے
برہان جاہ دی ہیکہیا جو براوی ستان نسگنوں کوئی دہان ہووے
کارساز ہی رب تے فیر دولت سبہ محنتاں بیٹدی کاردنی نے
پیٹ واسطی سبہ خرابیاں نے پیٹ واسطی خو نگذار نی نے
پیٹ واسطی ریہی تے حور زادان جان جن تے بہوتدی وار نی نے
پیٹ واسطی فقر تسلیم توڑن سبہ سبھلی رنے گوار ہی نے
اس زمینوں وہندا ملک چکا تی ہو جکی مڑہی کاردنی نے
مہربان فقیر جی ہووی اک پل تساں جہی کروڑ لکھہ تار نی نے
رب جیڈ نہ کوئی ہی جگدا تا زمین جیڈ نہ کسی دے صابر ہووے
چند جیڈ چالاک نہ سر دکوئی حکم جیڈ نہ کسی اکابر ہووے
آسمان دے جیڈ نہ کسی ملا رغبت جیڈ نہ کسی اکابر ہووے

دفتر مکر فریبدی کھچر وادی اہنہاں پستیا توجہ طفوف ہی نے
وارثشاہ ولائیتی مردمیوہ اتی رن سواکدا صوف ہی نے
زنخچیاں کرین چہنال واہین اس بینہہ داہیت ہٹا یو ہووے
کن پاڑکی عمر گوائیائی تینوں ہیت نہ فقر دا آیو ہووے
ایہو جیہیاں نصیحتاں لکھہ پہڑیان وارثشاہ کی اکھہ سنایو ہووے
شاہ سوی جو کالوجہ دوکہہ کٹی گل بات دا جو نگہبان ہووے
نار سوی جو مال بن بیٹہہ جالی پیادہ سوئی جو بہوت مستان ہووی
روگ سوی جو نال علاج ہووی تیر سوی جو نال کمان ہووے
قصبہ سوٹی جو ویرین بیا دسی جلاد سوی جو ٹہر جان بن ہووے
نیاں جنگ تی زور دی ملک وسی پٹ سو بن آنڈی یار نہ
چاکر عورتاں سدا بعیدر ہووں آتے آدمی بے نقصان ہووے
وارثشاہ فقیر بن حرص غفلت یاد رب دی توجہ غلطان ہووی ہی
نیکمر دتی نیک بی ہووی عورت اہنہاں دو ہاندی کم سوار نی نے
پیٹ واسطی پہرن امیر دردر سید زادیاں نی گدہی چار نی نے
پیٹ واسطی رات نوں جہو گہران ہو پاہر وہو گڑہی مار نی نے
پیٹ واسطی رات نوں کرن چوری پیٹ واسطی اگو جہ سیادڑ نے نے
گاون ہور تے راک ہور اسدے خاوند ہور ہی ہور دم مار نی نے
وارثشاہ جی رن مہربان ہووے بہاندی کو لدے کہول مونہ مار نے
مجھین جیڈ نہ کسی دے ہون جہڑتی زاج ہند پنجابت نابر ہووے
آن وہن نہ کہتری جیڈ ہرگز کوئی کم نہ اللہ توں نابر ہووے
برا کسب نہ نوکری جیڈ کوئی یاد حقدی جیڈ اکابر ہووے

موت جیڈ نہ کوئی ہی سخت جتا اوتھی کسی دے نامہیوں نا پرنوے
رن ویکھنی عیب فقیر نا ہیں سہوت وانگ سران اوتی ماریوے
رن ویکھنی عیب ہے انہیاں نوں رب اکھیاں دتیاں ویکھنی نوں
راون رجیاں سراندی لائی ذرہ جا نگی اکھیاں سیکنی نوں
سبہ دید معاف ہے عاشقاں نوں رب زمین تے جگ ویکھنی نوں
عزرائیل ہتھ قلم لے ویکھدا ہے تیرا امام ایہن جگ نوں چھکنی نوں
جہی نیت ہی تہی مراد ملیا گھر وگہری جیہا ہے سر ماونہ این
سانوں رب نے دودھ تے دہین دتا اچہا کھاوندا اتی ہنڈاونہ این
سارا ہیت تیرا اساں لبہ لیتا ساتھوں کاسنوں پیالوکاونہ این
سونا روپ رامشاں سولنیاندا تو ستاں ہنین اصل گوئی نے
زنگ گورڈی نال تیں جگ مٹہا وچوں گندی کا ز بیج بولنے
اساں سیر کمہیاندہ سیر جایا تہیلگئی اینجہ وچہ ہولئی نے
فقر اصل اللہ دی ہیں صورت اگی ادنہاں دی جھوٹہ نہ بولئے
تینڈا اہیلا تہیوہی ساڈا جیہڈ بچہا ابا جیوہنی اگلئی ہولئی نے
بڈا سخن پروری نال شاہاں رکہیں جلیبہ سمجھا بڑ بولئی نے
برا بول نہ رید ماں بوریا نوں نی بیشرم کوہتی روئی نے
چہیڑ کھنڈراں بہیڑ مچاوا ایں سیکاں لنگ تیرے نال شاہ سوند ہے
جدوں جہلیاں بچڑ گئے گرد ہو بیستی گنڈہ دی جاں گو ہنیا ہے
لیتر شاہ دا بالکا شاہ جھگیر میتہی ولئ ایڈی لعوٹیاندی
فقر شیر دا گھدی ہیں برقہ ہہیت فقر دا ہول نہ ہولئی نے
سری خیر جو تسکی آن ویحی لئی دعا تے شہر ابولئی نے

مالزادیاں جیڈ نہ کسب ہیڑا گمنداتوں حکم ہی کھاپرنوے
وارث شاہ شیطان دی عمل تیری داہر شیخ دی ہو جہا برنوے
سبہ خلقدا ویکھکی لیو مجرا کرو دیداس جگ دی پیکھنے نوں
مہا دیو اگی پاربتی دی جہو کام لیا وندا ستہا ٹیکنی نوں
عاشق ڈھونڈدی پیرن دیدار تا ہیں کوئی ہو وی حاصل لیکھنے نوں
وارث شاہ میاں روز حشر دیہوں انت سیدھ نکے لیکھا لیکھنے نوں
پیرین پہونگدا اسنگدا خوار ہوندا الکھہ دعی بکہینڈ گماونہ این
گن دسیو گن سنایائی ہیر ہیر کرکے مسکراونہ این
سونا روپڑا اہینگی اسیں ہیی وارث شاہ کیوں جیو بہر دونہ این
گدہا اڑدکا نال نہ ہووی گہوڑا باپ تے نہ ہو بڑ دلئی نے
وڈہر بوجہ تون کنجر بونگ جہتین چوراں بارا ندلوجہ وچولئی نے
ساڈا اگہیاندہ سمجہیائی ایڈی کوڑدی گھول کہیں گہولئی نے
حسن سستی بوبکی سون چڑہی نینا لوالیئی شوخ مموٹی نے
انت آیہ جہاں جیہڈ جاونہ ایں ایڈی کفر اڑاہدنہ تولئی نے
نہیں ریس کرہی اساں جوگیاندی سمجہ سخن فقیر نوں بولئی نے
سستی وانگ فقیر اسنوں دین گالیں وارث شاہ نوں برا نہ بولئی نے
اسیں جٹیاں شنگ ملیشیاں ہاں نکپ باڑ ستی جہاں جھوٹیاں دی
چٹ کیر کی کتکی تے ہوئے آیہ علاج نے جتراں موٹیاں دے
وارث شاہ روڈا پیر کن پاٹے ایہ حال چوراں یاراں کھوٹیاں دے
دودھ صاف ہی ویکھناں عاشقاں نوں تنگر وچہ پیاز نہ گھولئی نے
لئی اگہہ چڑہاکی دودھ ہیسیہ پر تول تھین گھٹ نہ تولئی نے

ہر کسے دی نال پیار کرکے اتے کبر دا ہیت نہ کھولیئے نے
اسیں ہوہندی عقل گوا دیندی ساںنوں لا ہہوت وکھاؤ نہ این
نرگجن وکھنا این ڈھوٹیاں جھیل پائی کوڑیاں اوتھی کنگدی تاں وجا این
اوہ پئی حیران ہے نال رحمت گھڑی گھڑی کیوں پیا اکاؤنیہ این
جور جو وہری وانگ ہے ہتھ تیری پئی جاپدے سری بہاؤنہ این
اٹ سٹ پھلگو ڈتل کوار گندل ایہہ بوٹیاں کڈھ وکھاؤنہ این
جاہ گھروں اساڈیوں نکل چھیکے نہیں جٹاندی جوت کھاؤنہ این
کھوہ پھاہ مہوڑی کھیری ہن توڑوں تے اہور کے لیک لواونیہ این
سخت بول نہ بولتوں عاجزاں نوں گالیں دے نہ کوڑی کوٹھی پتینی نے
کرامات فقیر نوں وکھنی این خیر رتیوں سنگ سو پتینی نے
مست نال تکبری راتدنے کدی ہوشندی اکھہ پرتینی نے
پڑہ پھوکیٹی اکوزمرت سیفی جرڑہ جن تے بھوتاں دی ٹھپی نے
موہنوں مٹھری بول تے موم ہوجاتر کھی ہو نہ کملٹی جپنی نے
فریبیا بیر بتائیاں وی اوکھی عشق دی جھاڑی پاونی وے
کدوں یوسفی طب ہیراں پڑھیوں تے دستور علاج سکھاونی وے
قانون موجز تحفہ سوہنی ہے کفانہ منصور تہیں پاونی وے
رتن جو کہہ شا مکھہ طبیک سمجھیں ایہہ دیہہ گینگا شتی آونی وے
ارسطالیس تے جالینوس مینوں ساڈی چھونوں بول سہانے دوی
کدوں پڑھیوں تعین خیر منکھہ سیرت انیوں جھوہندی عقل دوڑانے دی
فیلسوف جہاندیاں اسیں رناں ساڈی مکر دی ہیت کس پائی ونے
انہاں مکریاں تھوں ہوے کون چنگا تشگیہ پہر دی نیاں رناں ولائینی دے

وارثشاہ ول پیار نرکلی نوں سدا ہو وی نال ٹھوٹئی نے
ویکھہ سوہنی نذہری ہووے جتھی اوتھے جاگی جھاتیاں پاونیہ این
سیری جہاں دنیا لتوں مرماریں پہلا آپنوں کون سدا ونہ این
ما وید نا ماندری نہ ملان جھاڑی عینیدی کا سنوں پاونیہ این
کدی ہوتنہ ہونکی جہندکھولیں کدی جوگدہاری بن آونہ
وار وناہ کتاب ناہ ہتھ شیشی اکھہ کاہدا وید سداونہ این
جتھے رناں دا ڈھیلا نظر آوی اوتھے وکھلی راگ سناونہ این
رناں ملیم باجور وادیں کھویا وارث شاہ توں کون کہاونہ این
اساں مختاں ڈاڈھیاں کیتیاں نے ای کہندی ٹٹری جپنی نے
کن پاٹیا نال نہ ضدکیجئی نے کھوہ وچہ جھاٹ نہ گھتنی نے
کوئی دو کہہ تے درد نہ رہی ہور اجھاڑا خیر اجہاں نوں گھتنی نے
تیری جہاں دی دو گھڑی دور ہووں اسیں مہر دی نظر ملینی نے
جاندی سبہ آزار یقین کرکے وارثشاہ دی قدم جان جپنی نے
نین وکھنگی مارنی پھوک ساہوین سستی پر یہدی ناگ جگاوڑی وے
قرطاس سکندرے طب اکبر تے ذخیرہ نوں باب سکھاونی وے
پھیران سنگلی وید منوت سیرت نرکنہ دی ڈھیاں بہلاونی دی
کفانہ مجاہدہ کدوں پڑھیوں لقمان بقراط کہاونے وے
کدوں پڑھیوں توں علم ایہہ وید گی دا دو کہہ سیدے گدوں گواونے وے
افلاطوں شاگرد غلام ارسطو لقمان تہیں پیر ڈھواونی وے
جن اسیوں جنگسپا لانولا قابوکسیدے ایہہ نہ آونی وے
جیہڑی مکر کتاب کھلار بہتی ناں ہپاٹ کہا دے نہیں جاونی وے

موہنہ نال کہیاں جیہڑی جان ناہیں ہڈ گوڈری بہناں ودی
ایہ رسم قدیم ہی جو گیاندی انہوں ماردی جہڑی ٹرگدی
ایہ مضمون کہانہوں کوین دیسی جیہڑی خیر دیندی ہے جہر گدے
پہلے پہوک کے اگ شتابیانوں پچہوں سہر دیانی دیکہہ برگدی
اک چہٹیدہ نال میں ہٹ لیمنی چیٹہڑی نے لف گلاں تے اور لرگدی
تیری سور پہیرے دمار کہاں اتے سوہنی متہرہی پہیر گدے
جیہڑیاں لین اودواریاں نال بازاں اوہ بلبلاں ہٹ کے پیندیاں نے
اوہ ڈایاں جان کباب ہوئیاں جیہڑیاں نہر نال کہیندیاں نی
اوہ اکدن فیر سن لگ گہوڑی کراں جنہا مریاں نت سنیندیاں نے
جو کان اکدن بکرے بچورین گیاں ان نے لہونت چپیندیاں نی
اکدن بکریاں جان گیاں جا کمانیتی پرائی سیج جو نت چڑہندیاں نے
تیری لون سوہندی سادہ دینا ان تار گشتکاں کسیلیں ج ہجیندیاں نے
سن سہتیے اسیں ہاں ناگ کالی پڑھ سیفیاں نہ ہر کماونی ہاں
نکر فن نوں ہنکی صافکر دی جن بہوتنوں ساڑ دیکہاونی ہاں
سنی تسبیہ پڑہاں اخلاص سورۃ جرماں دیر دیاں پٹ کہاونی ہاں
جیہڑا مارنا ہووے تاں کیل کرکے ایتوار مساں جگاونی ہاں
جیہڑی گبرو توں رہی وڈ لونگ ہندر کے جا کہواونی ہاں
کیل ڈائیاں بچیاں بچیانوں دند بنکی لشان سناونی ہاں
کسی نال جے ویر کروہ ہووی انہوں بہوت مساں جڑ ہاونے
جیندہ حال پر اہیک ہووی اونہوں پیرشاں ہی پچاونی ہاں
ساڈی فن اتے جیہڑی صدق رکہی در دوکہہ تے مرض گماونی ہاں

وارثشاہ ایہ یاری وت دلیسی جن بہوت تی دیبونوا ونی وے
خیر منگن گیے فقیر نائیں اگوں کتیا مذیوانگ گہر کدیے
ایہ بیرنی اکی ہیلوانی این اکی کنجری ایہ کسی ترکدیے
رن گدہی نوں جدوں بیزار وجن انہوں چیج چپاتری ہی سر گدی
لسنڈی پاموہنوں کہیت ہتہ آیا ہی اوپر دا اوپر و مر گدی
وارثشاہ فقیر نوں برا بولی وانگد سوادی ہی چر گدے
اونہاں ہرنیاں دی عمر ہو چکی پانی شہر دا کہو ہا پیندیاں نے
اوہ کواریاں جان خراب ہوئیاں جیہڑیاں گبرواں نال کہیڈیندیاں نے
ہتھوریاں کرن سو گدیاں اوہ آساں جیہڑیاں ڈہار دونبال سنگدیاں نے
دل ال وچہی لکہہ کنجریتی کدی دلوں محبوب نہ تیندیاں نے
اکدن گزری و سائیں اوہ گہٹاں ہاں جو ڈکی نت گہر سیدیاں نے
وارثشاہ مرجاہ جی ہیکلا چاہیں نہیں شامتاں تیریاں تہیندیاں نے
دوکہہ درد بلا سیہ دور ہوندی قدم جہناں دی ہیریاں پاوندی ہاں
نقش لکہیکے پہو کیئی جانا سین سایہ سولدی ذات گواونی ہاں
دلوں حب دا چا تعویذ لکہیئی اسے روٹہرا یار مناونی ہاں
جیہڑی یار نوں یار دی ملی ناہیں بہلمسندر کے چا سنگہاونی ہاں
اونہاں وہوٹیاندی درد دوکہہ جاندی برجہناندی تہہ پیراونی
جان بہوت جادو جیہڑی بہوت کڈہی گنڈاکیل دو الیدا پاونی ہاں
برا بولدی جیہڑی جو گیانوں انہوں غصہ دینال جلاونی ہاں
عورت ہو فقیراندی نال اڑدی اونہوں پیرپنجال دکہاونی ہاں
اسی کہیڑ یاندی گہروں اک بوٹا حکم ربدینال ہٹاونی ہاں

اجی ہی ویلا تُساں سمجھ جاؤ نہیں تاں تُوں یار وکھالنے ہاں
تسیں محبوب اللہ دے لاڈلی ہو اس وہر سیوں کوئی سول ہے جی
ہتھوں لہری ہندی لا ہو لتہری ہی وسیئی ہو جاندے فتح وار آئی ہے جی
سوندا پیا ہی جیگرا مت کہاندا ایہ ہری گہر پیا اہوہو جی
اگی ایسدی سا ہوری ہتھ بدہی جو کجھ آکھدے سبھ قبول ہے جی
تیری سا کو جیہڑی پنڈ وچ وچی لوک کہن لڑا ایہ داسول ہے جی
کر مہربانی وہ ہو فقر سائیں توہاڈی مدد رب رسول ہے جی

وارثشاہ جی ہوڑ دا لگی سر پریم جڑیاں چاپا وی ہاں
کوئی گجھڑا روگ ہے ایس دا نا پئی رت ایہ رہی نحول ہے جی
سوہنوں سٹھری لاڈ دینال لکو ہر کسید ینال معقول ہے جی
سیر و، دینال ہے وزیر اسدا جیہا کافراناں رسول ہے جی
ایہ پلنگ توں کدی نہ اوٹھ بہندی سا ڈی ٹنڈ دیو جیہ ڈنڈ ول ہے جی
نہیں یار کے اک جیہڑ تیر اسبہ کدھ مٹاں جٹاں پول ہی جی
وانگ ٹہگاندی ڈولی ایہ آندی اساں کیتا ویاہ ایہ بھول ہے جی

وارثشاہ معشوق تے حکم والے جو آکھدی سب قبول ہی جی

سہتی آکھدی راولا جو گیا وی اس دو کہہ دا دیہ پتہ مینوں
ہاڑ ویکھکی کر و علاج اسدا جی ایہ اونکی ہتھ وکھا مینوں
روگ کاستوں چلیا گرمی ظاہر مزہ سونہ دادی بتا مینوں
گھنگھ کہر کے تے سا ہ نی آکھنا ئی سول ونڈ دی پیڑ گوا ونا ہاں
قولنج تپ دق تے محرقہ تپ اوہنوں کا ہڑ یا نال گوا ونا ہاں
ہو وی پسلی پیڑ کے اوہ سر دا اوہ داگنہ دن اہوہوں بازیا ہاں
اد ہرنگ ہو نہ ہو گیا ہووی جسدا شیشہ حلبد اکڈہ و کہا و نہ ہاں
جھولا مار جا جیہاں رو گیاں نوں سوہی تیل سو ہانجنہ لاونہ ہاں
برص سر خسفید سیاہ رتا سنجہ باہنہ دا فصد کرا ونہ ہاں
پانا روگ ہووی جس شخص تائیں اوہنوں اوٹھنی دودھ پوا ونا ہاں
سنڈہ رنڈ اکراں علاج پکا ناڑ گیٹی دی ترت چہدا دناہاں
جیکسے نوں باد فرنگ ہووی اسکپورتی لونگ دیوا ونہ ہاں
ایتسار بناہیاں سول جیہڑا اسبغول ہے گہول پوا ونہ ہاں

نبض ویکھکے کر و علاج اسدا ہتھ جوڑکے بینتی کراں تینوں
ہتھ ویکھکے ایسدی کرانکاری دے ویدنہ سب بتا مینوں
وارثشاہ میاں جیہڑی روگ کٹاں ملک الموت تیں لوا ان بنجائیں
سر سام سوداز کام نزلہ ایہ شربتاں نال ہٹا ونا ہاں
سل نفخ تے استسقا ہووی لحم طبل تے واو ونجا ونہ ہاں
لوت پھوڑیاں تے گنبھیر چنبل تیلا لگی جڑیاں پا ونہ ہاں
مرگی ہو س تالا ہ کی پیر جیہڑ رکھہ نکتی جا سونگھا ونہ ہاں
بانہ سکجا ئی ٹنگ سن ہووے تدوں میں داتیل ملا ونہ ہاں
اہاراں جنس جذام نوں دور کراں چاپ دہانت اکسیر کہوا ونہ ہاں
جان نکلی نہیں جے رہی اکی کر کے وضو یاسین سنا ونہ ہاں
نامرد نوں چھیہو سنا نداتیل کڈہ کے نت میں لاونہ ہاں
پر میو سوزاک تے چہباہ ہوتی اوہنوں اندری جہاڑ کرا ونہ ہاں
وارثشاہ جیہڑی اوہ بہی نامیں اہنوں ہتھ بی ہل نہ لاؤ ہاں

لکھہ ویدگی وید لگا تھکی ڈہروں ٹٹری کسی نہ جوڑنی وی
جس کم وچہ دہشری ہو وی خنگی سو ہی خیر اسان ہن لوڑیوے
بنان سدیان چھیان ویدنوں تیری حکمت ناہیوں لوڑیوے
ہن ضحاک حکم ہو یا گلفقر دیتوں نہیں ہسیٔ نے
ہووی خیر تے دیہی دارو گ جاوی نت ہینی کہانی وسے
بہتہ بنہ فقیر تے صدق کیچی نہیں ڈپیان سہلیان کہسیٔ نے
لکھہ کہول وکھا رجی ہووین خنگی نے ہولیٔ ہانپی اسی نے
صلح کیتیان فتح جی ہتہہ آوی کم خنگیتی ہول نہ گستیٔ نے
سہتی گلگی اکھدی چہند حبا کھوہ سبہ نوالیان سیشان نے
ایہ رمز نہ سنی ہے راولادی رنان جشیان ہو گہر جیشیانی
کدی وید حکیم بن آدنہ این گلان کرنا این ہیون اکھیشیانی
چہندمن سرخ سفید نہ زرد ویلا ایہ مہرہان ہیدیان ہیشیانی
ڈومان راولان کیتیان جشاندیان جیہان دہروں شیطانی جشیانے
پولی ڈنڈ تے عقلدی مار ہیتی چہاہان ہین ترمیمیان کھیانے
ہولی سہج سبہاے گل کیچی نہیں گھر گیٔ بولیٔ گجھیٔ نے
دہسیان رتی رکھہ نہ ہو تیتی لکھہ اوگن ہوں تا کجھیٔ نے
جو دان طبقاندی خیر فقیر رکھن ہونہ تہنانتوں کاسنوں کجھیٔ نے
ساری عمر جی پلنگ تے رہین ڈہی اسیں عقلدیناں کو جیبٔ نے
جہنان جہند ماینال اہ یکہہ ڈیٹھا فہنانتوں کاسنوں گجھیٔ نے
کہی ویدگی ان حکایتانی گسے ویدنی درس نہ پایا این
سہلے ڈوہان ہینکے لگ ڈونگون تونہی شاہ ہو لوبن آیا رہز

ہجتی قلم تقدیر دی وگ چکی کسے ویدگی نال نہ موڑنی وے
سہتے اکھدی مکر بار اولادی تیری ویدگی کسی نہ توڑنیوی
وارثشاہ آزار ہور سب مڑدی ایہ قطعی کسی نہ موڑنے وی
جو کجھہ کہن فقیر سو رب کرداا کہی فقر دیتوں نہیں لسیٔ نے
بہلا برا جو دیکھیٔ میت کریٔ بہیت فقر دا مول نہ دسیٔ نے
دو کھہ درد تیری سبہ جان گوریٔ ہہیت جید دا گھوڑ نکلے دیسی نے
رب اگن سبب ملا وندائے خیر ہوجاندی نال لسیٔ نے
تیری درد دا سبہ علاج منتی وارثشاہ نوں بہیت جی دسی نے
ہور سبہ داتاں ہتگ کھا دیانی پر الیس وہڑ یو چہ جشیانی
تیری ہیری فقیری سبہ گھولدیٔ ساد ٹیان جگر بن اسیبیانے
اسان اہتنی گل معلوم کیتی ایہ جشیان ملکدیان ڈیٹیانے
پر اساں جنہاں نوں ہتہہ لایا اوہ بوٹیان جڑہان نہیں سیبانے
ہن جو گیا کرن چھنڈ کیسی تندوی فو انگ ماران انہاں گہیتیانے
وارثشاہ نہ مارسن ہور نانوں جڑہان ہینے آیدیان ہیتیانے
لکھہ جیٹ تلی ہیری کوئی گردا دتی ربدی باجہ نہ رجیٔ نے
اسین نظر کریٔ ترت ہوں چنگے جہنان روگیانتی جاو جیٔ نے
جبیندی احکم وچہ جان تے مال ہووی اوس رہتوں کاسنوں بھجیٔ نے
شرم جیبہہ تے سو ہرلوں گرن آئے سو نہ فقر انتوں کاسنوں کجیٔ نے
وارثشاہ نا عشقدی بفض دیکی جد وں آئیے آپنوں تجیٔ نے
دانگ جو دہری آگی ہینج ملنیوں کسی جہٹیان گہل سدایا این
ودی رعی نے فند فرسب پڑھیوں اینون مارکے کن گوایا این

جیہناں جھنانہ جالیا جای جوگی جوگ پنتہہ دچہ آگی دسی ۔ فقر نہاڑی گورڑی ہور ہی کوڑی کوڑ یدینال خرخسی کیون

جیہناں انت زنانول ویکہنا سی واجو تری جہنید نجے نسی کیونز ۔ وارثشاہ اوجاڑ کی وسدیاں نون آپ خیر دنیال فروسی کیونہ

اسی فقر اللہ دے جناب دے جان گجہ سنگ لے اساں بتیں گوری نے ۔ کری طلب سبہ جہان پور تقدیر خدا نہ موڑیے نے

یار جہید کے یار نون لنجاندا نقش لکہکے جوڑنا جوڑی نے ۔ دہ دردنیا ستر دا آخرت جہناندا تاہی تہاننون لوڑیی نے

ہوندی سندی تون جہیری ہون مکر اوہ رہو حساب نجوڑی نے ۔ اسی آن کہلی دربار تیری کرخدمتاں ہول نہ موڑسی نے

گہر وسندا ویکہہ سوال پایا اتیہے ہور نہ جوڑنا جوڑی نے ۔ وارثشاہ جو اکہی سچ من شیشہ چور ہویا نہیں جوڑی نے

گہروں سکہنا فقر نہ ڈوم جاے اتے کہیر ناندی غنخوڑی نے ۔ کرامات پہرو ویکہہ وکہادنہ ماں اینوین فقر نون ناہ ٹکوری نے

کوی بندی تقصیر ہی اساں کیتی صدقہ حسن دا بخشلے گوڑی نے ۔ گہروں ٹبر سو فقیر نون خیر دی نہیں دے جواب چا ٹوری نے

اڑسی نال فقیر دی ناہ کریے ہور ظلم تراشنی بجہوڑنی نے ۔ وارثشاہ کجہ ربدنیام دیی نہیں عاجز اندی کجہ زوری نے

ہیر اکہیا جوگیا جہوٹہہ اکہیں کون رٹہری یار سنا وندا ے ۔ ایسا کوی نہ ملیا میں ڈہونڈ تہکی جہیر اگیا ننون موڑ لیا وندا ے

سادی چہدیاں جتیاں کری کوی جہیر اجیوڑدا لگو اوندا ے ۔ بہلا دکہاں چرین پہہینیاں ننون کدوں رب سچا گہر لیا وندا ے

ہیراجی جابہ جہیہڑا آن سیلے سرصدقہ اوسدی ناں نوداے ۔ بہلا سوی تے وچہڑی کون سیلی اینوین جہوڑا لوک ولاوندا ے

اک بازتون کانگ نے کونج کہوی ویکہاں چپ ہے کہ کرلاوندا ے ۔ اک جٹ دی کہیت نون اگ لگی ویکہاں آنکے کدوں بجہاوندا ے

دیوان حوریاں گہیو دی بال دیوے وارثشاہ جی سناں میں آوندا ئی

جد دن تیک ہی زمین اسمان قایم تد دن تیک ایہ واہ سبہ ہنگڑی ۔ سبہا کبر ہنکار گمان لدی آوجہ ایہ انت نون ڈہنگے نے

اسرفیل جان صور کرناہی ہوکی تد دن تیک ایہ واہ سبہ وہنگی نے ۔ کرسی نال عرش نے لوح وقلم جنت دوزخ چہہ ایہ رہنگی نے

دساں حال احوال تمام سارا سبہ اونہاندی ورتیا سہنگے نے ۔ دنیا دا اہنہ رہیگا کوی اتیہے عاشق فقر ہی ثابت رہنگی نے

فرعونہ سنگی پریشن میں لا دنا ماں سان دہناں جو اونکی بنگے ۔ نال تیڑی کہولکی فال گیتاں وارثشاہ ہور سچ کہنگے نے

تون جتیاں نال اوہ سن بیناں تدوں دوہاں ناجیو لگیا سی نے ۔ ہن کن پڑا فقیر ہویا نال جو گیاندی رل گیا ہے نے

اوہ ویکلی ال تون نال لکاں جیو دوہنداد وہاں لیے لیا سی نے ۔ ہن سنگلی ہٹ کی شگن بولاں دیا ساہو ہویا تی شگن بیاہی

اوہ عشقدی ہٹ دا کا مدہیا مجہیں کہیدیاں چار دا رہیا سی نے ۔ اوہ اس کرکے مجہیں چار دا ہے ہنراد یاہ ہویا اڑ گیا سی نے

اک بانس بے چھیک چہپ ست اوسنون ہیو کماریا بولدا پیا نے
ہن پہنچ تسا ڈری ہان وڑیا اجی لنگ کے اگان نہ گیا سی نے
چھوٹی عمر دیان ماریان بہت مشکل پتھر مہرا اندر گھولیان چار پردے
رنانو اسطی کن پرار جہے سبہ ذات صفات نکھار دینی
دہن ہال گیا سرو کہہ کرکی دید باز عاشق دید یار دی نے
جس جسدی کھیت نون اگ لگے اوہ رہگان ودہ ڈھے گاہ پیا
جہیڑی باز تون کانگ نے کونج کھوئی صبر شکر باز فناہ ہویا
گرین صدق تے کم معلوم ہووے تیرا رب رسول گواہ ہویا
ہیرا وہٹہ بیٹھی ہتی ہٹیک لگے اتی ہٹیک نشانیاں سار ہانی
ہتی وکھلیدی اس ہٹیک تے دا اتی مہین بے سادیاں چاریاں نے
بھلا دیکھان جو گیا چور ساڈا ہن کہر بطیر فنون اوہ ٹہہ گیا
رہتی آدمی گھبرانو جیہ آن بلدی گل سمجہ جان ہٹہری ڈیٹہہ گیا
ملے یار تان جان خلاص ہووی ساڈا کالجہ سل کے ست گیا
گھر بارتی ڈھونڈدی پہرن باہر کیتی محل نہ ماڑیان اوہ ٹہہ گیا
لجہ ہویا خطا ہی تدہ کو لون ناہین یار تیرا ایتہون رنہگ گیا
ایس گھنڈ وچہ بہت خرابیان نے اگ لائی گھنڈ نون ساڑ دینی
گھنڈ عاشقاندی بیڑی ڈوب دیندا مینان تار کی بجری مار دیسے
سار گھنڈ نون کھولکی ویکھہ بندیان نے انو کھیاں سالو آن وار دینی
گھنڈ ہنیان کری سوجا کھیا ہو گھنڈ لاہ ہنین او تون لاڑ دینی
اکہین سامنی حور جی نظر آون کیون دو کہہ آ کے آپنون گالیئے نے
اک بجہی نون دسیران لکھیہ بجن سان ہو کمار نہ نبین ماہلئے نے

تو نتان چر ٹہی ڈولی اوہ ہک ہہین ٹک جا تکی نال لگیا نے
وارثشاہ مین پتری بہال ڈیہی فرح ایہ نجوم دا پیا نے
کن پاڑ فقیر ہو جان رانجے درد مند پہرن وچہ یار دی نے
بہلے زماندی نیک نصیب ہوون سجن آپ ہین گول یار دینی
وارثشاہ جان نو قدی لگی کندی جوہر نکلی اصل تلوار دینی
لادی ہار رانکہی سبہ ودلہ ہوئی نا امید ہو کے جبٹ راہ پیا
اینویں حال ہے ایس فقیر دانی دہن ہالگیا تی تباہ ہویا
دنیا چہنڈ اودا ایسیان ہین لیان سید وارثون ہن وارثشاہ ہویا
ایہ نان جو تسشی پنڈت آہلیا با بان آکہدا خوب کرار یان نے
وارثشاہ ایہ علم داد ہینی دا ڈہا کہول کہے نشانیان سار یان نے
ویکھان آپ ہن گھر بطرف پہردا تی مجہ غریب نون کٹہہ گیا
دو کہہ یار دی سینہ نہتور ہویا سجہ پہلکی اج ہی پہٹ گیا
گھبرانو جیہ پوندا اگنہ سجہناندا یار ہور نا ہین کسی گھٹہ گیا
باجہ یار دی گھڑی آرام ناہین بجھو جہڑی تی کالجہ کھٹ گیا
سانون صبر آرام تی چین ناہین وارثشاہ جدو کنان رٹہ گیا
گھنڈ حسن دی آب چہپا لیندا ڈہی گھنڈ والی رڑہی مار سی نے
تدون ایہ جہان سبہ نظر آوی جدون گھنڈ نون ذرہ اتار نے
گھنڈ کھولکی کرین دہیان ذرہ یار نظر آوی رتے ڈار دی نے
وارثشاہ ندبی ہوتیاں نون ہیل اگد یوجہ نہ سار دی نے
میان جو گیا جہوٹیان ایہ گلان گھر ہون آ کا سنون ہنا لیی دے
دل ہیر دی تدون ہی ہیر آکی اکہین ویکھکی یار سمہالئی دے

گھنڈ لاہ کے ہیر جاں نظر کیتی اوہ یار نہ غیر نوں بھالیں وے
سہتی بہت شعور تے عقل والی اوہ دی پاس نہ گل نوالیں وے
ویکھ ہال چوڑا کی پایا کر راہ جاندڑی کوئی نہ بھالیں وے
بھانویں بچہ کے لوک گھٹ جائے بہت جیئو دا کھول وکھالیں وے
کہی وسنی عقل گیا نیا ہنوزن کدی نفر قدیم سمھالیں نے
گودی بال ڈھنڈورڑا جگ سارے جیوں سمجھ لی کھیڑا نوں آلیں نے
سہتی سمجھیا ایہ ملنگنی دونوں لیاں گھت فقیر بلائیاں نے
بھیکھ ملے سو سکی لے ناہیں گنجوریاں گٹ کھوئیاں نے
سہتی آکھدی منہ کہیا تاہیں نے میں تیریاں لیاں بلائیاں نے
گھت ست جگ ہور تے کری کملی گلاں السیدیاں لگی لائیاں نے
ڈرن آوندا ہو تینی وانگ اتھوں کسی تہانوں دیاں الہ ملائیاں نے
پھرن بہت پکھنڈ کھلار داتوں ایہتی کیہاں وللیاں جا بنائیاں نے
میں اکلڑا گل نہ جاننا ہاں تسیں دونوں ننان بھرجائیاں نے
پیر پکڑ فقیر دی دیہہ بھچیا اڑیائیں کواہی کیہاں لائیاں نے
تینوں شوق ہی تنہاندا بھاگ بھری جنہاں ڈاچیاں بار چرائیاں نے
ساڈی ہیر نوں چاندی سوہا گیا تاہیں گالیاں دینیاں لائیاں نے
پیتی ڈاچیاں دی بری لاونائیں دیندا اہنے شاہتاں حور پریاں نوں نے
تیری جیبھ سولیاں تھہ آکھت تیری جتیریں لے دیاں بھوریاں نوں نے
اک دین آٹا اک ٹکر چپہ بھر دین نہ چاٹیاں کوریاں نوں نے
بڈی کملیاں ندی اہاں ہنگ جھاڑے ایہتی کسی وللیاں ہوریاں نوں نے
سوہا بڈا علاج کیتیاں دا تیریاں پھیریاں سدیاں ٹوریاں نوں نے

ہیر ویکھ کے ترت پچھان لیتا ہس آکھدی بات نرالیں وے
سہتے پاس نہ کھولنا بھیت سولی شیر پایئں تے کری پالیں وے
عاشق سوئی جو دکھ نوں ظاہر کری جو کجھ سر تے بنی سو جالیں وے
وارث شاہ مکھاں نال لہنا چلو کچیاں تیڈیاں پالیں وے
دولتمند نوں جاندا سبھ کوئی ہنوں نال غریباں دی پالیں نے
وارث شاہ ہی عشق دا گا ویکھیے نے حسن دی گرم بھالیں نے
ایہ ویکھ کے فقر نہال ہو کے جڑیاں السیتی کھول پوائیاں نے
لبکے خیر توں جاہ دریچیاں دی پیہو راندلا ندیاں گیہاں جا بنائیاں نے
ایس جوگیر نال تقرن کھوجڑ ناہیں نے بھابھی کھول گھمائیاں نے
آٹا خیر نہ بھچیالی داتے کتھوں کدھ سی دودھ ملائیاں نے
خیر گھنگی جاہ دریچیاں دی باربار تینوں سمجھائیاں نے
وارث شاہ فقیر دی عقل کیتے ایہ پٹیاں عشق پڑھائیاں نے
مار اُدیا نو انگ بنا تیری پا بیٹھیں ہیر ملائیاں نے
دہیاں رہے تے رکھنہ ہوتی غصہ ہوں نہ بھلاندیاں جائیاں نے
جس ربدی آسین فقیر ہوئی ویکھ قدرتاں اوس وکھائیاں نے
وارث شاہ اوہ سدائے جیوندے جنہاں کیتیاں نیک کمائیاں نے
ستھا ڈامیویں نال کوآریاں دی تیریاں لوندیاں جوگیاں ہوئیاں نوں نے
خیر ملی سو لئیں نہ نال ستی منگی دودھ تے پان فلوریاں نوں نے
ایس ان لوں ڈھونڈدی اوہ پھر دے جڑ ہن ہتھیاں تے تھوں چھڑیاں نوں نے
توں کون جوگی ملنگاں پھرین اینوں اساں گندلاں کیبیاں گوڑیاں نوں نے
وارث مار سوار دے کھیت رکس جہیڑیاں جھڑیاں ہوں الہریاں نوں نے

ڈانگ بر ہتھیاں کرین نک چنڈ گلاں متیاں جو پنڈیاں گور دیاں پیر خانے
متیاں ہار تکڑمی پٹ شاں میری انگلی انگلی پریاں نے
سنیندا ہار کی ہیرنی جوگی نوں کہیا چیکر ایس بھو کاونی ہاں
کراں گل گلاں نوں نال اسیدی گل ایسدی ریشتہ پاونی ہاں
ہیر کہندی ایس فقیر نوں نے کیہا گھتو غیب دا واعدہ اے
اللہ والیاں نال کے ویر چاؤ بھلا کوڈی ایہ برا قاعدہ اے
پچھوں پہر مین گے کرگا جو گرہڈا کون جاندا کہیڑی جاندا اے
بھابی اکدیر دن لڑمی فقیر ساتوں توبے جیند کڈھین نال گھوریاں دی
انہاں جوگیاں دی کاٹی وشن ناہیں گھتی رزق تے واعدہ دوویاں دی
کوہی دی بد دعائی گال ستے پچھوں فائدہ کی انہاں چھوریاں دے
وہٹی سید ریڈے فقر ل بیٹھا ویکھو کم ایہ حقدی زوریاں دی
ساہن بچیا ندا جاہل کرسین کوٹھی بھجھ کرسین خالی توڑیاں دے
بھابی کرین رعایتی جوگیا نریاں تھین سچیاں پاھنھوڑیاں نی
گور واسیدیتوں نہیں پہونچ اوہتی جتھے عقلاں اساڈیاں دوڑیاں نی
ہاں مہلیاں تے ستاں بھن ننگاں فرین ڈھونڈا اکاٹھہ کھوڑیاں نی
ہی ہی فقیر دینال بولین بری سہتے تیری اسو رہوئی
کن پاٹیاں نال جس چھیڑ ہی پس وڑ ہتھین انت توں جوڑ ہوئی
انہاں جیہیاں نا چھیڑی ماں ل سوناہین جتھی عاشقاں دی فقر دور ہوئی
بھابی ایس جے گدھی دی ٹی تھی آہین رنا لے جیہ چھپاریاں نے
جی ایہ گنڈیا نوچھی پرڈھرد اسیں بانکیاں خچریاں ڈاریاں نے
اڑئے انہوں چیل سد آوندائی ہے نزاندی نالدیاں ناریاں ہاں

کئی چندرے لگی این اج ہتھی کہین ہکمیدین نہوں منسیریاں نے
وارث شاہ وفجبدار دی ہارنی نوں سنیاں ہاریاں ویکھ کشمیریاں نے
تیر نال جو اسینے ویر چایا متھا اسیدنال مین لاونی ہاں
وارث شاہ میاں رانجھی یار اگے ایہوئین کنجر نونگ نچاونے
انہاں عاجزاں نوں ہی مارنی این ایس جیوندا کیہا فائدہ اے
پیرحرم فقیر دی ہتک کیچی ایس کم وچہ خیر واذ اندہ اے
وارث شاہ فقیر جی ہون غصے خوف شہر نوں قہر و باندا اے
جنہاں ہنگدی نرج خبر ناہین کاہی چھپنی ہیا کستوریاں دی
جیہیاں پٹ پراونہ نہووی کاہ کیجبی نال بے ہوریاں دی
بھو بچھو گردی فرن نال فقراں لچہ چیا لڑھی انہاں لنگوریاں دی
نکرنال لڑکے سانوں گھرین کڈہین کٹ دیہ انہوں جینی جوڑیاں دی
وارث شاہ فقیر دی رن ویرین جوین مرگ نے ویڑہی انگوریاں دی
جیہڑی ڈنڈو کہیا لگی کرہی اگ متیاں پٹ شاں اہدیاں جوڑیاں نے
جن بھوت تے ڈوڈی عقلجاوی جددن اوہتی مارکی جہوڑیاں نی
وارث شاہ فقیر دنیاں اڑیا گین ڈہردیاں گندلاں کوڑیاں نی
جنہاں نال فقیر اندی اڑہی بدہی سنی ہال تے جاندی چور ہوے
بہی اوت لکہتری رندبخین جیہڑی نال ملگاندی کوڑ ہوئی
وارث شاہ لڑائیڈا سول بولن ویکھو دہاندی لڑندی طور ہوے
ایہ ماریا ایس جہان تازہ اسی روز میثاق دیاں ماریاں ہاں
مرد رنگ محل نے عشر ماندی اسے ذوق تے مزیداں ماڑیاں ہاں
جی ایہ صندوی جیہڑوی جیوہ بیٹھا اسی آن بے خچر ہاریاں ہاں

ایس جاگدی کون مجال ہے نی راجی ہو جے تہیں اُستین ین ناراں ہارن
جنہاں نال فقیراندی اڈّی بدّہی ہتّہ دہو جہاں تہیں چلیاں نے
جیہڑا خوف خدا ایڈا کری ہوئی باتاں ہون گیاں تاہیں پٹیانی
ہین وسدی بتّل ہوئیوین دہماں تہر دیاں پڈ لیسے گہتیاں نے
منس سنگدیاں جوگیاں نال لڑکے راتیں اوکہیاں ہون اکہلیاں نے
جتہی گبرو ہون جاہیں اُدے تہیے پہیڑ ین بار کی ہین ہتیلیاں نے
اَن جبتیاں نوانگ کیوں خیال ہین گلاں پہیسیاں چا اتہیلیاں تنی
بہابی نال فقیر دی دہڑا کیتا حال حال لوکاسانوں ماردی ئے
اسی گندیاں تے آپ نیک بندی جیہڑی یار ہی یار پکاردی ئے
ہنیں جابندی یار سوایہ جوگی اَگے لیّا اُنشانڑہی ماردی ئے
گہول گہتیاں کواری ڈاریاں نے متہہ دشمنی گنت برڑ دلیّاں نے
گیتی سدنشاہ نشانیاں ہندی اَگے جیوندیاں جہوٹہہ نہ بولیاں نے
جتہی باڈّر کی باریاں کیتیاں نے کنجکوار ہی اگیّ ہولیاں نے
ہناں جہیاں فقیراندی نام اُتوں جیو جان جاپہنی گہولیاں نے
بہابی دس بہلا کیہا وَیر جاتو ہسیا پٹیا نوں پیئے لوہنی این
آپ جہانی پہیڑدی وَدہنی لون اینویں گنڈیاں نوں پئے دہپہنی
آپ جاک ہنڈائیں جہیڈا اُیوں بن خلقنوں پئی وڈوہنی این
آپ کملی لوکاندی سانگ لائیں جحزو ادیاں ندیدی گہوہنی این
حوا رجحلاں رُلدیاں پہردیاں نے اکہیں وکہیدیاں ہوردوں ہوریاں نے
جور جودہری گنڈی پہردان گبتی ایہ اُولٹادتیاں زور و ہوریاں نے

وارثشاہ وچہ حق سفید پوشاں اسی ہور پیدن رنگ پچکاریاں ہان
اڑ تیں کواریں ڈاریں نے کیہاں جاپویں ہکہیاں وَلیاں نے
جنہاں آن فقیراندی پیر پکڑی اوہ لیس جہانتوں بہلیاں نے
کاری تہیاں کواریاں واہ بہرہاں بہلا کیکر رہن نجلیاں نے
بیجہی جیکہرا اُرلی ہے سر تن جوگاگدی جا نہ لاہیئوں جہلیاں نے
ٹمجاہ فقیرتوں گنڈیئے نے آہ ڈاریئے ہان کیوں ٹمیاں نے
لکہہ ہڈیا نال نہ ٹیک جاندا وارثشاہ جواندروں ہتہیاں نے
جوگی وپہکی بانسوحری کانی ماں ہٹڑی خون گذاردی ئے
اج مار کراؤنی جوگڑیئوں سہتی ہیرنوں پئی للکاردی ئے
لڑنیال ہیری غنچہ نال اوتی وارثشاہ نوں سینتاں ماردی ئے
وانگوں جیتدی ماں دی خیال ہیں ساڈہی نالتوں ایڈ ہیمہولیئے نے
سرو کہدر کرجا ہرئی جاسوتاں بہی ایڈا ارادہ نہ تولیئے نے
پچہیاروانگوں نت رہیں سچّی جوڑی کرہی تاں ہول نڈولیئے نے
وارثشاہ ہموزن ہی جہوٹہہ دوزخ گنڈہی بانصافدی تولئیے
اُن سنیاں گلاندا نام لیکی گہا اڑتی پئے کہندہ دہنی این
اگہہ بہابی نوں جتنی کڈّ ناں پہیدن جہی اسانوں مہنی لوہنی این
وارثشاہ کہی گہیا ڑہی نے منڈڑی ہوہنی تے ٹنڈہی ڈوہنی این
اُتی دہیڈیاں دہوتیاں نیک بنیاں اَگے جور اندی اسیں بے ہو ناں جور
ہوزیب تے کوہجیاں بہیڑ ہوہیاں اگے جندی ناغدنیاں ہوہیاں ن
اہی ہنت وکہو نال نجز ہاندی مالزادیاں وچہ لاہور ہویاں

ایہ چہل طبو جاندی تو نب سہی زمین دوز کہوتی من گہور ہویاں

جیوین اگ دا روتوین دوده کہناتے دیوا تپنگ جیو جانا رنے — کسنبہ دا رنگ ہے جیوین ٹانا ںنون اگ لاونے این جھلکانیان نے
برا جھگڑا مال فقیر ہوندا جانون ہر دنیان عقلمند انیان نے — وارثشاہ جون کہیا چو سیانیون سکھ ہان فوجان ہاہن جو ہھمانے
کیون وگڑکے نگرکے بات لتہون ان تجیات ہی بکھیا نونون — بدہا ہو وسین لنگ جان رہن ترنون جے فرین چلاوندا تجیانون
کتی گھر بار نہ اڈیانی بیرین ڈہوندا گھریان کہیا نونون — وارثشاہ اج دیکھ جو چرہی شتی انہان کچیان بکیان بکھیان نون
جو گی غضب دے سیر تی سٹ کہیر کرڑ او ہٹیا مار کے چہور یانے — لیکے پہا ہوڑی گھلن تیار ہویا آن دہر یدیو جیہ ا پور یانے
ساڑ بالکی جیونون خاک کیتا مال کال وڑاندی جٹ گہیونیانے — کدہ اکھیان تیہوڑی پاستہی ہتے لونڈیاں انجوڑ یانے
جیہا ذکر یا خان مہم کرکے لیکے توپ پہاڑ نون وڑیانے — جیہا جہر دی ستھ دا بان ہوجبر وارثشاہ فقیر تے دوڑ یانے
چاول نعمتان کنگ تون آکھیا مین خیر دین تے کیتا ہی گجھ رنے — کھرڈہ چینیان گھر خاوندا ندی نہین ہار کی کرد نگا سجہ رنے
پٹ چھڑ دیان جوڑیان کٹ ستان لاہین جے ویر دے ہیہ جینجہ رنے — ہتھہ چا تہر تی گر گیا بی ٹمینون آوندا جگ رب سنجہ رنے
سر پہا ہوٹی مار کی دند جہاڑن ونگان ہنگلی کر کہ نکالیجہ رنے — تیری ورہا سوی ہنی بہول ستان میہٹی زینگلی انجہ تی انجہ رنے
تینون مار کہندیر بےہن ستان سب دانگون لاہان تر یی کنجہ رنے — چمٹے نال تیرا سینہ پار ستان دیان زور دنیال جد منجہ رنے
کتی سا ہنہاندی ہو ڈہی تے انگہڑ دی ہے ونگ ماندی شونگا انجہ رنے — تہون اگھنا ہان آجے ہی ویلا جابیٹہ اندر کسی کنجہ رنے

وارثشاہ سرجا ہڑ دگار ہیں تون ہاتہے ونگ میدا نوجہ گنجہ رنے

باندی ہوکی چپ کہلوڑ ہی سہتی اکھیا خیر نہ پائو کیون — ایہ نان کنگ چاول دودہ گیہون نگی سو نہ شیر دی ماس پہایو کیون
باہان فقر دا اہین تیار ہویا دس فقر دا نام گوائیو کیون — ایہ جو گیڑ الیک کمذات کنجر ایس نال تہ بہیڑ مچائیو کیون
گولی اکھیا خیر ایہ نہین لیندا ہتھ شیر دی تہ بہر ائیو لیون — آپ جا لگی دیہ جی ہے لیندا کہڑ سوت دے کہیت پہائیو کیون
میری بان پت ایس نے لاہ سٹی جان بجہ بے شرم کرائیو کیون — مین تے ہتھہ وجہ آن پہاتی جان جھکی جا پہائیو کیون

وارث شاہ ایسی سور نے نوان دوالے لاہ کی ہانڈ جیہڈ ائیو کیون

جہاں ٹاپٹ کی ہٹیان کہو سٹون گتون پکڑ کے دیون دلاورانے — جی تے بند دا خوف دکہاونے این لکھیان شم تے ایہ کہرا کووانے
تیرا انہیا نذ نیال میرا ہی نہین ہو و نا ہجہ بلا ورانے — لت مار کی چیر دنکا جاگین کدہ آہی ہین ڈنڈہ چو ماورانے
جنے گوڑ یدی ہار کے سجہ کدہون جھلجا جوا نیذیان جا ورانے — ہتھ لگین تے سونگا چیر نے کدہ نون گا ساریان عاریانے

تیری نالگی اساں نے پرا کیتا ہتھ لا نہیں تینوں ماریاوے
تینتھی آوم گرہدی گل ناہیں رب چاہیں اوساریاوے
جیتوں بول کڈھاوناماہ اتا ہٹو ہٹہ فقر دا چاہیناہی اگوں نے
خیر شنگسی تاں ہین دین کاسہ اسیں آکھدی ہو ہنوں شرہی اگوں نے
بوتی ہو بلو جاندی ہتھ آئین جرہ کو اردی چاہیناہی اگوں نے
جو کوئی جمیا مرے گا سبہ کوئی گھڑیا بھجسی وات آوہنگی وے
ہنتی ٹہو ہٹی نوں ایڈو دعا کرسیں پرائدہ نوں لوک سبہ کہنگے وے
پیری پیر ولی غوث قطب جاسن ایہہ سب پاڑھی ڈہنگی وے
کل چیز فنا ہو خاک ویسی ثابت ولی اللہ دے رہنگی وے
محل ماڑیاں تے ایہہ باغ ساری آپوچہ ایہہ انت نوں ڈہنگی وے
ستا پھر خدا ایڈا امیش آوہی ہٹو ہٹا ہینکے لاڈ پہنگارنی این
نال ماردی این کساڑنی این نال حال اہے حال لکاونی این
بری نال جے بولیئے بری ہوئی اسیں لیٹے کوہاں تاں تینوں ماردی این
لوک آکھدی ہین ایہہ کوڑی کواری ساڈی بابدی ہاڑ دی وہار دی این
گھر والیئے ہٹیئے بول تو ہے کہی سوچ وچار وچار دی این
سواسنی ستھری پہر کدہیئے کسے یار سندی سرمارنی این
گھوڑی اوہتھ تی ہال سبہ جان مر مر کہی رہیندے محل دسہار دے وے
اسین ہٹو ہٹہ دی سار کی جٹ جاناں تو ہاتل گسے گھمار دا وے
چار پہر ہوئی تینوں وچہ دہڑی کوئی انگی تڑہ ہتھوں مار دا وے
تینوں ذرہ فقیر بڑا اثر نا ہین فقر سوئی جو نفس نوں مار دا وے
وہڑ ہو جہ اوہ جو ٹکڑی مار بیٹھا کری کیرنے جون گندھروانے

روک آکھیڈا ہور لیجا وساہتوں کوئی بڈی فساد ہر ماریاوے
وارث کسی ایہا ڈینوں خبر ہو وہی اینوں ہین ہفت وچہ جانیگا ماریاوے
جبتیاں کوآریاں پار منہڈا اوناسی نا مایان کولوں جیہا پئی تیرا گوں نے
بہر جائی نوں جہنا چا کدا سی ماری نال بلو جید لا سی اگوں نے
وارثشاہ جان عاقبت خاک ہونا ایہہ ہتھے اپنی شان وڈیائی کیوں نے
جدوں عمردی آ میعاد پکی عزرائیل ہو رہی آ ہنگی وے
جیہا برا توں بولیا راولادی ہڈ پیر سزائیاں لینگے وے
جدوں رب اعمال دی خبر پچھی ہتھ پیر گواہیاں دینگے وے
ہاتھی گھوڑی تی ہال سبہ جان مر مر اوہ کس کولوں پہر لینگے وے
ہٹو ہٹہ نال تقدیر دی بھجہ پہا وارثشاہ ہور سچہ کہنگی وے
لک سکٹی رنے کو لکڑی نی مارا دیکھہ فقیر نوں ملدی این
مری حکمد یناں ان سبہ کوئی بنا حکم دی جون گذاردی این
ہٹو ہٹا فیر درست کردیہ پیرا ہوا آکھہ کے سچہ نتارنی این
ایڈی فن فریب نے یاد تینوں مرد اراندی سرمر وانے دی این
نال فقر وی پئی کھیڑنی این ہنی اپنی آپ گوارنے این
ایس فقرا وی پڈا قہر کیتو لوہڑی ماریئے خونمگذاردی این
اک چورنی دوسرے چتر بنیوں وارثشاہ توں پکی ماردی این
اوتھوں ہتھہ آوی ٹہو ہٹہ فیر تینوں پیسہ خرچن تے کم سوار دا وے
سہتے آکھدی خیر دنیاں جا وین ہنیں جان تیری کوئی سارڈا وے
وارثشاہ فقیر نہ ہوئیوں سولی تو نتاں لدیا کبر ہنکار دا وے
جو ڑہنیکری ٹہکر نال لاڈی آہین کدھ دا خونمگذار دا نے